மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
அன்பளிப்பு
வரிசை எண் 754
வழங்கியவர்
தமிழியல் துறை நூலகம்
754

அன்பளிப்பு,

திருவாளர் .... அவர்களுக்கு.

கோம்பை
முகையதீன் பலதுறைக் கோவை.

இதனுள்

(வண்ணமும் வாழ்த்துமுள்ளன.)

இஃது

திருநெல்வேலி ஜில்லா, வண்டானம் தமிழ் வித்துவான்

உயர் திருவாளர்

மரியசிங்கக் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

உத்தமபாளையம்

ஜனப் S. M. நயினர் முகமது அவர்களால்

அச்சிட்டு, வெளியிடப்பெற்றது.

தேனி ரஹீம் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1943.

226

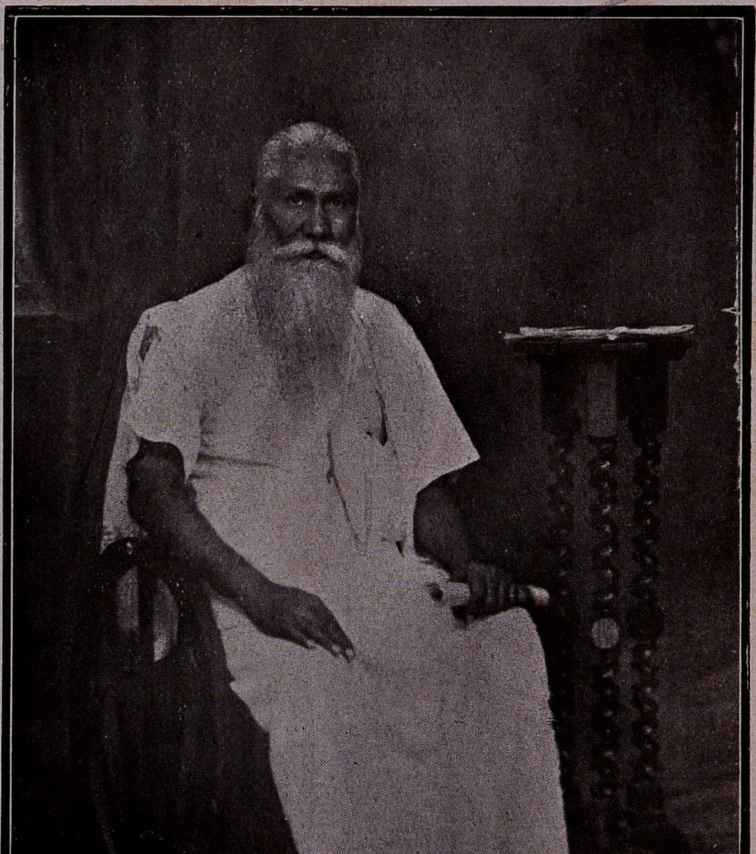

உ. ம. சே. முகியித்தீன்பிள்ளை ராவுத்தர்

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்.
1.	சிறப்புப்பாயிரம்	1
2.	சாற்றுக்கவிகள்	3
3.	பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் படம்	
4	பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் வரலாறு	1
5.	முகவுரை	1
6.	அரங்கேற்றுச் செய்யுள்	
7	நூல்	1
8.	வண்ணம்	25
9.	அகப்பொருள் தனித்துறைக் கவிகள்	32
10.	வாழ்த்துப்பாக்கள்	38
11.	பிழை திருத்தம்	1

செந்தமிழ் நாவலர், தேசாபிமானி

கம்பமாநகர்

ஜனாப். மி. பீர்முகம்மதுப் பாவலரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

அகப்பொருளி னிலக்கணத்தை நுணுகியுணர் மாணறிவ
னணியி லியாப்பின்
மிகப்பெரிய புலமையன்வண் டானத்து மரியசிங்க
மேலோ னியார்க்கு
முகப்பருளு மொளியுடையா ளரைப்பாடி யறன்பெருக்க
லோடன் னுர்தாந்
தகப்பரிசில் பாலிக்கத் தனித்தமிழை வளர்த்துவருந்
தன்மைக் கேற்ப

(2)

பொருப்பதவி யாதுதமிழ்ப் புலவருய்யப் பொருளுதவி
புரியும் வள்ளால்
விருப்பதவி யாச்சுடரா மெய்ப்பரன்பால் வைகலுங்கொள்
விழுப்ப மிக்க
திருப்பதவி பெறுமுகைய தீன்பிள்ளைச் செம்மாலாண்
டிலகா வென்று
பருப்பதவி யின்பதியாந் தென்கோம்பைக் கோமானைப்
பரிவாய்ப் போற்றி

(3)

ஒருதலைக்கா மத்திணையைந் திணைவணம்பஃ றுறைக்கோவை
யொன்றி யாத்துத்
தருதலைக்கா தாரக்கேட் டின்புற்றோம் பேரொளியின்
சால்பி னாலே

பொருதலைக்கா ணுதுபுறம் போக்குமிர வியிற்பகையைப்
புறங்கண் டென்றும்

விருதலைக்கா சினியுனுறு முகையதீன் பிள்ளைநெஞ்சும்
வேட்கு மன்றே

(4)

ஒருங்குதிரை வாருதிபோ லணியணியா யெழீஇமுன்ன
முலகை வென்ற

பெருங்குதிரை வீரர்குல மணிவிளக்கா முகையதீன்
பிள்ளை முன்றி

னெருங்குதிரை யீரெனப்பா வாணர்தமை நெறிப்படுத்து
நீரிந் நூல்வான்

மருங்குதிரை வகைத்தருவின் கனிப்பிழியோ வானவர்
கொண் மருந்தே கொல்லோ

(5)

சேய்நாட்ட மரைப்போல வுலகோரைக் காத்ததிருத்
தேமா நந்தந்

தாய்நாட்ட வாவினிலே தலைசிறந்து விளங்கியசீர்
சான்றோ ரூன்றோர்

வாய்நாட்ட லுற்றபெருங் கொள்கையெலாங் கடைப்பிடிக்கு
மதிமான் வேல்போற்

பாய்நாட்ட மடவார்க்கு மதன்முகைய தீன்பிள்ளை
பாரில் வாழி

வெண்பா.

(6)

பொன்னேபோ லிந்நூலைப் போற்றியச் சிட்டளிக்குந்
தன்னேரில் செல்வத் தகையாளன்—றன்னவையின்
முன்னூர் நயினூர் முஹம்ம திளங்கோவும்
பன்னாளும் வாழ்கசிறப் பாய்

சாற்றுக் கவிகள்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ் உதவிப் பத்திராசிரியர்,

பிரம்மஸ்ரீ இராமாநுஜையங்கார் அவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

(7)

மகமதியர் குலமோங்க வண்டமிழர் கிளைவாழ
மன்னு கோம்பை
நகரிநில மேற்சிறக்க வருமுகைதீன் மீதுதமிழ்
நாவலோர்கள்
அகமகிழப் பலதுறையும் நிலவுமொரு கோவையுடன்
அரிய வண்ணம்
தகவுமிக வுரைத்தனன்வண் டானநகர் மரியசிங்கச்
சதுரன் மன்னோ

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை ஆசிரியர்,

பிரம்மஸ்ரீ R. வீரராகவையங்காரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

(8)

குணம்பல பழுநிய குலவுறு தொல்சீர்
நகைமுக மேய முகைதீன் என்னும்
கோம்பை நகர்வாழ் குரிசில் பெயரால்
அமிழ்தினு மினிய அகப்பொருட் டுறையுட்
பலதொகுத் திணைத்த பலதுறைக் கோவையும்
வண்ணமும் புலவர் மகிழ யாத்தனன்
வண்டா னப்பதி வாழ்வுறு கவிஞன்
மரியசிங் கப்பேர் மருவிய நல்லோன்
ஈங்கிவன் தமிழ்ப்பணி யியற்றி
வாழ்க! ஊழி மகிழ்நனி சிறந்தே

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை ஆசிரியர், உயர்திரு, சு. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

பொற்றருவை நிகர்கொடையோன் கோம்பைநகர்
    தனிலுறைவோன் புகழ்மிக் கார்ந்தோன்
கற்றவர்தங் கவிப்புலமை கவியினிமை தெரிந்துதவுங்
    கருணை மிக்கோன்
பற்றலருங் கேட்டுவப்பப் பாலொடுதேன் கலந்ததெனப்
    பகரின் சொல்லோன்
வெற்றிமிகுந் திடுமுகைதீன் பெயர்புனைந்தோ னாகுமிந்த
    மிந்த மேலோன் மீது

(10)

வண்டானந் திகழ்தடமுந் தடம்பொழிலுஞ் சூழ்ந்திலங்கு
    வளமிக் கோங்கு
வண்டான"மெனும்பதிவாழ் மரியசிங்க நாவலவன்
    ம்கிழ்ச்சி கூர்ந்து
கண்டோசர்க் கரையோமுக் கனிதேனோ வெனவினிக்கக்
    கவிதை யாத்து
விண்டாவு சீர்த்தியகப் பொருட்டுறையிற் கோவைவண்ணம்
    விளம்பினானே

(11)

எந்நூலு மிந்நூலுக் கிணையிலவென் றெடுத்திசைக்கு
    மேற்றம் வாய்ந்த
நன்னூலுஞ் சின்னூலும் பன்னூலு நனியுணர்ந்த
    நாவ லோராம்
முன்னோரி னூல்போன்று சொற்சுவைகள் பொருட்சுவைகள்
    முதிர்ந்து தோன்ற
இந்நூலி லமைத்திறவாப் புகழ்பெற்றா னிவன்றிறமை
    யியம்பொ ணாதே.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

உயர்திரு. பண்டித. அ. முத்துச்சாமிப் பாவலரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர் விருத்தம்.

(12)

சீர்பூத்த தமிழ்ப்புலவர் குழாம்புகழக் கொடைகொடுக்குஞ்
சிறப்பு வாய்ந்தோன்
ஏர்பூத்த குணங்களெலா மோருருவாய்த் திரண்டன்ன
இயல்பு பெற்றோன்
பேர்பூத்த நபிதிலகம் காட்டியநன் னெறிபிறழாப்
பெருமை யாளன்
பார்பூத்த பயன்மரமொன் றூர்நடுவிற் பழுத்தனைய
பண்பின் மிக்கோன்.

(13)

பாம்பையணிந் திடுபரம னருளியதீந் தமிழ்மொழியிற்
பற்று மிக்கோன்
காம்பைநிகர் தோண்மடவார் காமுறுநல் லெழிலுடையான்
கவிஞர் செல்வக்
கோம்பைநக ருறைமுன்கைதீன் பிள்ளைரா வுத்தரெனுங்
கோமான் மீது
நாம்புகழும் பலதுறைக்கோ வையுஞ்சிறந்த வண்ணமதும்
நவின்றிட் டானல்

(14)

அன்னவன்யா ரெனிற்றமிழிற் பண்டைமுறைப் படிநூல்கள்
அமைக்க வல்லோன்
பன்னரிய பலவளமும் பழுநியவண் டானமெனும்
பதியில் வாழ்வோன்

உன்னதமா கியசித்த மருத்துவத்திற் கைதேர்ந்த
உறுதி யுள்ளோன் |
நன்னயமார் குணசீலன் மரியசிங்க மெனப்பெயர்கொள்
நாவல் லோனே

மதுரை செயின்ட் ஜோஸப் உயர்தரக் கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர், பிர்மஸ்ரீ வித்துவான்,
S. ஆழ்வார் ஐயங்கார் அவர்கள் இயற்றியது,

பூமிக்க தருவோங்கு கோம்பைநகர் வாழ்பெரும்
புண்ணியன் கண்ணி யன்சேர்
புலவர்மன மகிழவே பொன்மிகப் பொழிகொண்டல்
புந்திமிக வுடைய கோமான்
நாமிக்க பல்புகழ் முகையதீன் பிள்ளைரா
வுத்தரென நண்ணு சீமான்
நலமனைத் தும்பல துறைக்கோவை வண்ணமெனும்
நற்பாக்க ளிற்சொல்லினன்
தேமிக்க செந்தமிழ் மொழிக்கணுறு பன்னூல்கள்
தேர்ந்துகவி செய்ய வல்லான்
சீலமொடு ஞாலமிசை செய்யபன் னற்குணஞ்
சேரப் பிறங்குமேலோன்
மாமிக்க சோலைசூழ்ந் தழகாய வண்டான
மாநகரி மருவியென்றும்
மன்னுபுக ழெங்கணுந் துன்னவே வாழ்வுகூர்
மரியசிங் கப்புலவனே.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் உயர்திரு, பண்டித. மீ. கந்தசாமிப் புலவரவர்கள் பாடியவை.

எண்சீர் விருத்தம்.

(16)

திருவளர்பூம் பொழில்பொய்கை செல்வர் போலச்
சென்றிடுவண் டினமுணத்தேன் செலுத்துங் கோம்பை
மருவியவன் முகைதீன்பேர் பெற்றான் யார்க்கும்
வழங்குகைக ளுடன்பெரும்பேர் வாய்க்கப் பெற்றான்
பொருவறுசெந் தமிழ்மொழிதாய் மொழியாய்ப் பெற்றான்
புலவர்கள்தங் கூட்டுறவே பொருந்தப் பெற்றான்
கருதுவண்டா னப்பதிவாழ் மரிய சிங்கக்
கவிச்சிங்கம் வாய்புகழ்நற் காலம் பெற்றான்

(17)

மைவண்ணக் கொடைச்சீதக் காதி வள்ளல்
மகிமைபடிக் காசன்சொல் வண்ணம் போல
உய்வ்வண்ணம் வருபவர்கட் குரிய வண்ணம்
உவந்தளிக்கும் முகைதீன்பேர் ஓங்கும் வண்ணம்
செவ்வண்ணத் தீந்தமிழ்தேர் மரிய சிங்கம்
சிறப்புறுபல் துறைக்கோவை செப்பி மேலும்
இவ்வண்ணம் இனியொருவர் இயம்பா ரென்றே
யெண்ணும்வணம் வண்ணமுமொன் றியம்பி னானே

(18)

விருத்தமுதற் பலவகைப்பாக் காள மேகம்
விடாதுபொழிந் தெனப்பொழியும் விதத்து வல்லான்
திருத்தமுறச் சொலல்வல்லான் உயிர்நோ யான
செகத்தவர்தம் மடந்தவிரத் தேற்ற வல்லான்
மருத்துவத்தால் உடல்நோயும் போக்க வல்லான்
வளர்பொழில்சூழ் வண்டான மரிய சிங்கம்
அருத்தியுறப் புகழேந்தி யானான் இன்னும்
அவனுலகில் பொருவில்லி யாக மாதோ.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர், உயர்திரு, வித்துவான் S. வீரநாராயணன் அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர் விருத்தம்.

(19)

நன்னலமாம் பொருணலமுந் தொடைநலமும் நடைநலமும்
நயக்கும் மற்றைச்
சொன்னலமு மிதின்மிகுந்த தெனப்புலவர் குழாம்புகழ்ந்து
சொல்லக் கோம்பைப்
பொன்னகரில் வாழ்முகைதீன் மேல்வணம்பல்
துறைக்கோவை புகழ்ந்து சொற்றான்
பன்னரிய கலைப்புலவன் மரியசிங்க மெனப்பெயர்கொள்
பாவல் லோனே.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலை உதவித் தமிழாசிரியர், உயர்திரு. வித்துவான். வே. நாராயணசாமி அவர்கள் இயற்றியவை.

எண்சீர் விருத்தம்.

(20)

மலைவ ளங்களுங் கலைவ ளங்களு மாண்பு மிக்கநன்
னிலவ ளங்களு
நிலைபெ றும்புனல் வளமு மற்றுள நிறைவ ளங்களுங்
குறைவி லாதமைந்
திலையெ னும்பதப் பொருள றிந்திடா ஈகை மாந்தர்
வாழ் கோம்பை மாநகர்த்
தலையு றைந்தவன் முகைய தீனெனுந் தகுதி சேர் திருப்
பெயர்சி றந்தவன்

(21)

அன்ன வன்பல கல்வி கேள்விகள் ஆர்வ முற்றநன்
　　　கோர்ந்து தேர்ந்தவன்
இன்ன தன்மையாற் புலவர் பற்பல ரீண்டி நற்பொருள்
　　　ஆண்டுச் சொற்றனர்
சொன்ன நாற்கவி பாடு நாவலன் துறைமி குந்தசீர்
　　　மரிய சிங்கமும்
கன்ன னேர்வணங் கோவை பாடினன் களிமி குந்திவன்
　　　நெடிது வாழ்கவே.

எரசக்கநாயக்கனூர் ஜமீன், பூசாரிக்கவண்டன்பட்டியில் வசிக்கும்உயர் திருவாளர். ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

(22)

முத்தமிழ்தேர் கோம்பை முகியித்தின் வள்ளன்மிசைப்
புத்தமிழ்தே யென்னப் புகன்றனனுன் — மெத்தப்
பிரியமுற வண்ண முடன் பேணுபல பாவு
மரியசிங்க மாம்பா வலன்

உத்தமபாளையம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர், பண்டித வித்துவான், உயர்திருவாளர், தி சங்குப் புலவரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

(23)

பாலனங்க ருனைவருவா ருளங்களிக்க நன்களிக்கும்
　　　பண்பு சேர்பூ
பாலனங்க ளையர்வியந்து கண்டுமயல் கொண்டரவப்
　　　பாயன் மாயன்
பாலனங்க சனிவனென மயங்கவரும் வடிவழகன்
　　　பங்க யத்திற்
பாலனங்க ளினிதுதுயில் பொய்கைவளந் திகழ்கோம்பைப்
　　　பதியில் வாழ்வோன்.

(24)

கருவரிய ளிகள்பயிலு மலர்த்தொடைய லணிபுயத்தான்
கருதா ரென்னுஞ்
சருவரிய கலவலிமை யொளியொடிவ ணெழுமிரவி
தன்பா லென்று
வருவரிய லுணர்கவிஞ ரெனவெதிர்பார்த் தவருள்ள
மகிழு மாறு
பொருவரிய பரிசளித்துப் புகழ்பரப்பு முகியித்தீன்
பூமான் மீது

(25)

ஒருவண்ண முடனினிய வகப்பொருட்பஃ றுறைக்கோவை
யுவந்து சீர்த்தி
வருவண்ண மிதுவெனநன் மனத்தாய்ந்து வழுத்தினனல்
வனச மேவுந்
திருவண்ண வளம்பலசேர் வண்டான மெனும்பதியிற்
சிறக்க வாழ்வோன்
கருவண்ண வுததியுடை யவனிபுகழ் மரியசிங்கக்
கவிஞன் மாதோ.

(26)

எழுத்துமுத லாகியவைந் திலக்கணமு மிலக்கியங்க
ளெவையுந் தேர்ந்தோன்
அழுத்தமுற நாற்கவியு மைம்பாவு மூவினமு
மமைக்க வல்லோன்
வழுத்துபுகழ் சேர்மரிய சிங்கமெனு மிப்புலவன்
வகுத்த விந்நூல்
பழுத்ததமிழ்ப் புலவர்கண்டு பயந்தேனங் குளமென்னும்
பான்மைத் தாமால்

(27)

இத்தகைய நூலினையச் சியற்றியுல கிற்குதவு
மிசைபெற் றுனவ்
வித்தகன்யா ரெனிற்செல்வ மிகவுடையான் றகவுடையான்
மேகந் தோயுங்

கொத்தலரும் பூம்பொழிலுங் குளிர்தடமுஞ் சூழ்ந்துவளங்
குலவு மேன்மை
யுத்தமபா ளையநகரம் வாழ்நயினர் முகமதெனு
முயர்பூ மானே.

முத்தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தி, மு. மாம்பழக் கவிச்சிங்கம்
அவர்களின் பிரபந்தத்தைத் தொகுத்த
மார்க்கையன்கோட்டை
உயர்திருவாளர். பழனிச்சாமி ஆச்சாரியாரவர்கள் மருகரும்
மாணுக்கருமான திருவாளர், M. S. சுந்தரமாச்சாரியாரவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

(28)

பண்டான மறைதேடு மொருதனிப் பொருளினருள்
பரவுசௌ பாக்யயோக்யன்
பழகுமக ணிதவகண் டிதகுண மொருங்குதிகழ்
பாரமார்த் திகசிலாக்யன்
பாவாண ருக்குமிக விருநிதி வழங்குபூ
பாலகோ லாகலன்சீர்
பன்னலங் கெழுகோம்பை நன்னகரின் மன்னர்கள்
பராவவை குங்குபேரன்
கண்டான தீஞ்சொன் மடந்தையர் விழைந்திடுங்
காமனை நிகர்த்தபூமன்
கண்யலா வண்யநிதி யாமுகைய தீன்றுரைக்
கண்ணியல்ப தாகமிளிரும்
கவின்விதா ணந்திறன்மி குந்தசீர் கண்டிலகு
கவிதையிற் சித்தரித்துக்
காட்டுதிற னிலதுபல கவிவல ரிருப்பவங்
கமலமது பருகவருகும்
வண்டான தினைமான வண்டான வபிதான
மருவுமா நகரிருந்து

வந்ததோர் சிங்கமச் சிங்கத்தின் முன்னர்வரு
மற்றைய தசிங்கமாகும்
வல்லபம் பெறுமரிய சிங்கமெனு நன்னுமம்
வளர்பெரிய சிங்கம்வந்து
மாதுரிய வண்ணமொடு பலதுறைக் கோவையும்
வனைந்துதவி னதைக்கண்
டுண்டான வுவகைக்கொ ரளவிலது பெருமிதத்
தொளிருமுத் தமபாளையத்
துலவுகன வானழகு குலவுநயி னார்முகம்ம
தோங்குதன வான்சிறந்த
உத்தமன் கைபெறவு நல்லார்கள் தொட்டபொரு
ளொன்றை யனந்தமென்னு
முரைதேற வச்சேறி யன்னவன் புகழ்போலு
முலகிற் பரந்தமாதோ.

சின்னமனூர் சிவாலய அறநிலையர் உயர்திருவாளர்.
கு. அண்ணாமலைப் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.
வெண்பா.

(29)

கோம்பை முகைதீன் கொடைவள்ளல் மேல்வணமு
மாம்பலதுறைக் கோவையுநன் காக்கினான்—நாம்பன்
னரிய பலகலைக ளாய்ந்தவன் டான
மரியசிங்க மாநா வலன்

பெரியகுளந் தாலுக்கா கூடலூர் போர்டு பாடசாலை ஆசிரியர்
உயர்திரு. பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.
அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

(30)

திருமிளிருங் கோம்பைநகர் தனிலுறையும் முகைதீனுஞ்
செம்மல் மீது
பெருமைதரு கோவையுடன் வண்ணமெனும் பிரபந்தம்
பிறங்கச் செய்தான்

தருவளர்பூஞ் சோலைகள்சூழ் வண்டானப் பதியில்வளர்
தமிழ்ப்பா வல்லோன்
அருமைமிகு மரியசிங்கக் கவிஞனுயர் நாவலர்க்கோ
ரமுதாய் மன்னே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அங்கத்தினரும், கோம்பை சக்தி குருகுலப் பேராசிரியருமான ராஜாராம், திருமலை ஜக்கையாக் கவுடரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர் விருத்தம்

(31)

நன்பணமே கமழ்சோலை நாட்டுப்பல் வளநிறைந்த
நகராங் கோம்பை
நன்மைபெற வேயுதித்த நாயகன்செந் தமிழ்ப்பணியை
நாளும் போற்றும்
என்மனமு வந்தநண்பன் எழில்முகைய தீன்பிள்ளை
இசையா ளன்மேல்
பன்மணிபோற் கோவைவணம் பாடிமிகப் பரந்தபுகழ்
படைத்தா னன்றே.

(32)

கண்டானந் தம்பெருகுங் காட்சிமிகுங் கலைவளர்க்குங்
கழித்த தூய
வண்டானப் பதிமேவும் மதிவாணன் பலபாவும்
வழுத்து நாவோன்
பண்டான செந்தமிழின் பண்பறிந்து பொலிவுற்றுப்
பரிம ளித்தே
எண்டிசையுங் கொண்டாடும் மரியசிங்க நாவலவன்
என்றும் வாழ்க.

(33)

அனுமந்தன்பட்டி பிர்மஸ்ரீ. அ. சு. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்காரவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர் விருத்தம்.

திருவளருங் கோம்பைநகர் திகழ்முகைதீன் செம்மலிசை
சிறக்க வெங்குந்

தருவளர்வண் டானநகர் மரியசிங்கப் பாவலன்செய்
தமிழ்ப்பா வெல்லாம்
பெருகவச்சிட் டுதவினனுத் தமபாளை யப்பதியிற்
பிறங்கு மேலோன்
பொருவில்கொடைக் கரநயினர், முகம்மதெனப் புலவர்புகழ்
புனிதன் மன்னே.

---

(34)

கோம்பை நகரம், கம்பராமாயணப் பிரசங்கி,
திருவாளர். சங்கர. காமையா மணியமவர்கள் இயற்றியது.

வள்ளல் முகியித்தீன் பிள்ளையின்மேல் வண்ணமுடன்
தெள்ளியசீர்க் கோவையொன்று செப்பினன்—விள்ளரிய
வண்டானம் வாழும் மரியசிங்க மாபுலவன்
கண்டானந் தங்கொளவே காண்.

உத்தமபாளையம் தமிழ் இலக்கியமன்றக் காரியக்குழுவினர்,
உயர்திருவாளர். மு. சண்முகம் ஆச்சாரியாரவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

சீர்வளருங் கோம்பைநகர்ச் செம்மல்முகை தீனனுமோர்
செழித்த வெற்பில்
ஏர்வளரும் வண்டானப் பதிமரிய சிங்கமெனும்
எழிலி கல்வி
நீர்வளருந் தமிழ்க்கடலின் மொண்டுவணங் கோவையிற
நீரார் செய்யுள்
தார்வளருந் தாரைபொழிந் ததுபுலவோ ருளமகிழ்வு
தழைக்கத் தானே.

பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு.

பொன் விளையும் புண்ணிய பூமியாகிய நமது பரத கண்டத்தில் வதியும் நாற்பதுகோடி மக்களும் தானம் மொழி இனம் மதம் ஆகியவைகளால் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிந்திருப்பது கண்கூடு. இந்நாட்டிலுள்ள சகல சமயத்தினரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து இன்புற வேண்டுமென்பதே தேசாபிமானிகளின் விருப்பம்.

வட இந்தியாவில் இந்து முசல்மான்கள் இடையிடையே சிற்சிலகாலம் பூசலுற்றிருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒத்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. எனினும் தற்காலம் இவ்விருதிறத்தாருக்குள் சிறிது மாறுபாடுகள் இருப்பது அறிஞர் அறிந்ததே.

ஆனால் நம் தென்னாட்டில் இந்து முஸ்லீம்கள் சௌஜன்யமாய் ஒத்து வாழ்கிறார்கள் என்பது ஒருதலை. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்குள்ள பற்பல வகுப்புகளிலிருந்து முஸ்லீமானவர்கள் அதிகம் உண்டு. ஆகையால் பிணக்குறாது பழக்கவழக்கங்களிலும் மனப்பான்மையிலும் ஒன்றித்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இது மகிழத்தக்க காரியமே. மதுரையை யாண்ட கான்சாகிப் என்பவர் இராமநாதபுரம் வேளாள வகுப்பில் தோன்றி முஸ்லீமானவர், என்பதைப் பலரும் அறிவர். பாட்டுடைத் தலைவராகிய ஜனாப். உ. ம சே. மு. அவர்களது முன்னோர்களும் பாண்டிநாட்டுப் பரம்பரை வகுப்பினராய் சிவகாசியில் வாழ்ந்துவந்தார்கள். இவர்களது குடும்பம் பெரியபிள்ளை இராவுத்தர் கூட்டம் எனப் பிரசித்திபெற்றது. பந்துவர்க்கத்தினர் பர்மா, மலேயா சயாம் முதலிய நாடுகளில் பெருத்த வர்த்தகம் புரிந்து வருகிறார்கள். உதுமான் மைதீன் இராவுத்தர் அவர்களுடைய புதல்வர்கள் ஐவரில் ஞானியார் இராவுத்தர் அவர்

களும் நம் தலைவரின் தந்தையாராகிய ஷேக்கப்துல் காதிறு ராவுத்தர் அவர்களும் சுமார் எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் உத்தமபாளையத்தில் குடியேறி ஜவுளி வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இரண்டு வருடங்கட்குப் பின்னர் நம் தலைவரின் தந்தையார் கோம்பையிற் குடியேறி ஜவுளி வியாபாரம் புரிந்துவந்தார் இவர் கல்வியில்லாரேனும் கேள்வி ஞானம் மிக்கவர். ஞாபகசக்தி சொல்லுறுதி நாணயம் முதலிய நற்குணங்களால் ஜனரஞ்சிதராய் வாணிபத்தில் படிப்படியாய் விருத்தியடைந்தார். புகழும் செல்வமும் பூண்டார். பிரயாணவசதியில்லாத அக்காலத்தில் முஸ்லீம்களின் புண்ணிய ஸ்தலமாகிய அரேபியாவிலுள்ள மக்காவிற்குப்போய் வந்தார். அதனால் ஜனங்கள் அவரை மக்கத்து இராவுத்தரெனக் கூறுவார்கள். ஹாஜியர் என்னும் பட்டமும் பெற்றார். ஒருவன் வினைக்காக்கம் செவ்வியனாதல் என்பதற்கிணங்க ஒழுகிவந்தார். கற்றோர் இவரைச் சுற்றியிருப்பர். சீறுப்புராணம், இராமாயணம், பாரதம், இதர வேதாந்த நூல்கள் முதலியவைகளைக் கேட்பதில் விருப்புள்ளவர்.

இப்பெருந் தகையாளருக்குப் புதல்வர்கள் மூவர். தபக்கல் சாகிபு இராவுத்தர், முகைதீன் பிள்ளை இராவுத்தர், சின்ன முகைதீன் பிள்ளை இராவுத்தர் என்னும் இவர்கள் தக்க தமிழறிவும் தேசப் பற்றும் உலகியலறிவும் பெற்றவர்கள். மகனுரைக்கும் தந்தை நலத்தை, என்னும் முதுமொழிக் கிலக்கானவர்கள். தளராத சிந்தையாலும் விடா முயற்சியாலும் பரோபகாரத்தாலும் நமது முகைதீன்பிள்ளை இராவுத்தர் அவர்கள் செல்வாக்கும் கீர்த்தியும் பெற்றார். அஷ்ட ஐசுவரியங்களும் இவரை யடைந்தன. இப்போது வயது அறுபதாகும். பாலியத்தில் மூன்றாவது வகுப்பு வரையிலுந்தான் படிக்க முடிந்தது. சுமார் பன்னிரண்டு வயது முதற்கொண்டே குடும்ப நிருவாகத்தில் ஈடுபட்டு வர்த்தகத் துறையிலிறங்கினார். பதினாறு வயது நடக்கும் போதே கிராம முன்னேற்றத்திற்குரிய பல காரியங்களில் ஈடுபட்டு ஒழுங்குபட நடத்தி வந்தார். சிறந்த தமிழ்க் கவிஞர்களது பழக்கத்தாலும், நூல்களையும் பல சஞ்சிகை

களையும் படித்து வந்ததாலும் தன் கல்வியைப் பெரிதும் விருத்திசெய்துகொண்டார். இதனால், கட்டுரை வரைதல் பிரசங்கிக்கும் சொல்வன்மை சுதந்தர உணர்ச்சி ஆகியவை இவருக்கு உண்டாயின. மலை கலங்கினும் மனநிலை கலங்காததீரர். இவரது வியக்கத்தக்க முன்னேற்றத்திற்கு மூலகாரணமாயிருந்தவை, தளரா மனமும் விடா முயற்சியும் மதிநுட்பமுமேயாகும். வித்யாதி சத்போதனா சபையொன்று நிறுவி உபதலைவராக இருந்து நடத்திவந்தார்.

வங்காளப் பிரிவினை காரணமாக 1906ல் நடந்த கல்கத்தாக் காங்கிரசுக்குப் பின் வீறுகொண்டெழுந்த தேசியக் கிளர்ச்சியின்போது தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களான வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை சுப்பிரமணியசிவா பாரதியார் ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோருக்குப் பக்கபலமாயிருந்து அஞ்சா நெஞ்சுடன் பெருந் தொண்டாற்றினார். சிறைப்பட்ட தேசாபிமானிகளின் குடும்பங்களுக்குத் தானே பணவுதவி செய்தும் நிதிதிரட்டியுதவியும் வந்தார். 1907ல் தூத்துக்குடி சுதேசி ஸ்டீம் நாவிகேஷன் கப்பெனி ஏற்பட்டபோது அதில் பங்காளியானார். தேசத் தொழில் அபிவிருத்தியைக் கருதி கோம்பையில் சுதேச ஏலக்கிருஷிகக்கம்பெனியொன்று நிறுவித் திறம்பட நடத்தினார். அதைப்பற்றிய விளம்பரத்தில் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக வந்த வெள்ளையர்கள் என்று இவர் கூறியதற்குக் காரணங் கூறுமாறு கேட்டுத் திண்டுக்கல் டிப்டி கலெக்டர் முன்னிலையில் நடந்த விசாரணையில் மனித உடலெடுத்த யாவரும், வைசிராய்முதல் சகல உத்தியோகஸ்தர்களும் உத்தியோகம் வகிப்பதும் ஏராளமான சம்பளங்களைப் பெறுவதும் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவே, யென்று விளக்கிக் காட்டி வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு என்று சொல்லுவது துவேசமாகாதென்று வெள்ளையர்களை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தார்.

1911ல் திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஆஷ், கொலை வழக்கில் எதிரியான ராகவேந்திரராவ் என்பவரை மறைத்து வைத்திருப்பதாக உண்டான புரளியால் பரிசோதனைக்கும்

ஆளாக நேர்ந்தது. 1925ல் மகாத்மா காந்தியின் சத்தியாக் கிரகம், ஒத்துழையாமை, நாகபுரி கொடிப்போர், முதலிய கிளர்ச்சிகளை நடத்திய காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு உதவி செய்தார். நாகபுரி போராட்டத்திற்குக் கோம்பையிலிருந்து தொண்டர்களை அனுப்பியதற்குக் காரணம் இவரே. 1923ல் பெரியகுளந் தாலூக்கா காங்கிரசு மகாநாடு டாக்டர் வரதரா ஜுலு நாயுடு அவர்களின் தலைமையில் உத்தமபாளையத்தில் நடந்தது. தலைவருக்கு 144 தடையுத்தரவு கிடைத்தபோது காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மீறக்கூடாது என்றார்கள். கனம் இராவுத்தரவர்கள் மீறத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தித் தலைவரின் அபிப்பிராயத்தை ஆதரித்தார்கள். இக் குறிப்பு தமிழ்நாடு பத்திரிகையில் வெளிவந்துளது. உப்பு சத்தியாக் கிரகம் சட்டசபைப் பிரவேசம் முதலிய இயக்கங் களில் தமது உடம்பு நிலையும் கம்பெனி நிர்வாகப் பொறுப் புங் காரணமாக நேரிடையாய்க் கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும் அவ்வப்போது தேசபக்தர்களுக்கு பலவகைகளிலும் ஆதர வளித்துவந்தார். 1930ல் கோம்பையில் கள்ளுக்கடை மறியல் சந்தர்ப்பத்தில் பகைவர்கள் ஏவலால் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கும் ஆளானர். குண்டு ஒருவிலா நடுவிற் பட்டு ஊடுருவி மறு விலாவில் தங்கியும் இறைவனருளால் இன்னலின்றிப் பிழைத் தார். எதிரியைக் குறித்து சாக்ஷிகள் அடையாளம் சரியா கச் சொல்லியும் இராவுத்தரவர்கள் இவனைப்போல இருந்தது என்று சொன்னபடியால் எதிரி விடுதலையடைந்தான். இத ஞல் கோர்ட்டாரவர்களும் கோர்ட்டிலிருந்த வக்கீல் முதலிய சமஸ்தர்களும் இராவுத்தரவர்களின் உண்மை நிலையைக் குறித்து வியப்படைந்தார்கள். காந்தியடிகளின் கதராடைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துள்ளார். 1934ல் காந்தியடி கள் ஹரிஜனநிதி திரட்டத் தென்னுட்டிற்கு வந்தபோது கோம்பை தேவாரத்திற்கு விஜயம் செய்ய இவர்களுடைய முயற்சியும் முக்கிய காரணம். ஏலவிவசாய சங்கம் நிறுவி யவர்களில் முக்கியஸ்தராயிருந்து சங்கத்தின் மூலம் விவசாயி களுக்குப் பெருநன்மை புரிந்தார். உத்தமபாளையம் முஸ்லிம் சாபிமகாஜன சங்கப் பள்ளிவாசலுக்கு நன்கொடையாக ரூ. 1000 கொடுத்தார். 27 லட்ச ரூபாய் மூலதனங்கொண்ட

கோம்பை ஏலக்காய் விற்பனைக் கம்பெனி மானேஜிங் டைரக்டராயிருந்து திறம்பட நடத்தினர். இந்தியாவில் முக்கிய நகரங்களான கல்கத்தா, பம்பாய், டில்லி, ஆக்ரா, கான்பூர், கராச்சி, அமிர்தசரஸ் முதலியவைகளிலும் ஏடனிலும் இக் கம்பெனியின் கிளைகளை யமைத்து ஏல விவசாய வாலிபர்களை அங்கு அனுப்பி வர்த்தகப் பயிற்சி பெறச் செய்தார். ஏல விவசாயக் கோவாப்ரேட்டிவ் பாங்கில் காரியதரிசியாகவும் பிரஸிடெண்டாகவும் இருந்தார். நிர்த்தாட்சண்யமான பேச்சு செயல்காரணமாகப் பாங்குக் கடனாளிகளான சில நண்பர்களின் மனஸ்தாபங்களுக்கு ஆளாக நேர்ந்தும் சிறிதும் கலங்காது உறுதியுடன் எதிர்த்து நின்றார் இந்த இரண்டொரு ஆண்டுகளாய்த் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து தமிழ்ச்சுவையை அனுபவித்து வருகிறார். தம்மையண்டிவரும் தமிழபிமானிகளுக்கும் வித்துவான்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் பேருதவி புரிந்து ஆதரித்து வருகிறார். கல்விச் செல்வமும் பொருட் செல்வமும் மிக்க இராவுத்தரவர்கள் ஓர் சமஸ்தானம் போன்றவர்.

தமிழ் நலம் விரும்பும் அமுத கவிவலவர்: வண்டானம் (கிறிஸ்தவ) மரியசிங்கக் கவிராயரவர்கள் இஸ்லாமிய இருநிதிச் செல்வராகிய கனம் இராவுத்தரவர்கள்மீது பாவாணர் போற்றும் பலதுறைக் கோவை, வண்ணம் ஆகிய பிரபந்தங்களைப் பாடியது பரமானந்தத்தைத் தருகின்றது. எனது முன்னேற்றத்திற்குரிய காரணரான கனம் இராவுத்தரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இந்துவாகிய யான் எழுத நேர்ந்தது பற்றி மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

தேசாபிமானமும் தமிழார்வமும் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வள்ளற்றன்மையும் வாய்ந்த கனம் இராவுத்தரவர்களுக்குச் சுகவாழ்வும் தீர்க்காயுளும் நிறைந்த செல்வமும்பெருகத் தந்தருளும்படி மனம் மொழி மெய்களால் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்கிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நலம்! நலம்!! நலம்!!!

R. திருமலைஜக்கையா,
பேராசிரியன்,
சக்திகுருகுலம்.

கோம்பை,
5—12—43.

முகவுரை.

"கோம்பை முகைதீன் பலதுறைக் கோவை" என்னும் தலைப்புடன் விளங்கும் இந்நூலைக் கண்ணுற்றேன். இது கோம்பைமா நகரிற் பிரபல செல்வராகிய முகைதீன்பிள்ளை இராவுத்தரவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு வண்டானம் தமிழ்ப் புலவராகிய **மரியசிங்கக் கவிராயர்** அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதன்பால் அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகத் திகழும் கோவை நூலுக்குரித்தான பலதுறைகளைத் தழுவி வரையப்பட்ட கட்டளைக் கலித்துறைகள் நாற்பத்துநான்கும், சந்தவண்ணம் ஒன்றும், அகப்பொருட் டுறைகளைத் தழுவிய தனிச் செய்யுட்கள் பத்தும், வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் பதினாறும், வரலாற்றாசிரியம் ஒன்றும் அமைந்து அணி செய்கின்றன. இந்நூற் பாடல்கள், சொல்லழகும் பொருட் பொலிவும் புதிய கற்பனைத் திறங்களும் நிரம்பப் பெற்றுப் படிப்போரைப்பண்டைய இலக்கிய நூல்களுக்கு இழுத்துச் செல்லும் கவர்ச்சி வாய்ந்து விளங்குகின்றன.

இனி இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவராக விளங்கும் கோம்பை **முகைதீன் பிள்ளை இராவுத்தரவர்கள்,** இவ்வட்டகையிலுள்ள சிறந்த செல்வர்களில் ஒருவராவார். இறைவன் திருநாமத்தை எக்காலும் மறவாத மனமுடையவர்கள். மொழிப் பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் பொதுநல ஆர்வமுங் கொண்டவர். கற்றோர்க்கு உற்றோராய் விளங்குங் கண்ணியவான். செல்வத்தின் பயனறிந்து வாழும் பண்புடையவர். எந்நேரமும் தமிழ் நூல்களைப் பயில்வதிலும் அவற்றின் சுவையறிந்து மகிழ்வதிலும் விருப்பமுடையவர். புலவராயினோர்க்குப் பொருள் கொடுத்துதவும் புகழ் சான்ற வள்ளலாவார். இன்னவரின் உயர்வை எண்ணுந்தோறும்,

"ஈயாத புல்லர் இருந்தென்ன போயென்ன எட்டிமரம்
காயா திருந்தென்ன காய்த்துப் பயனென்ன கைபரப்பிப்
போயா சகமென் றிரப்போர்க்குச்-செம்பொன் பிடிபிடியாய்
ஓயாம லீபவன் வேள்சீதக் காதிஒருவனுமே"

எனப் புலவர்களால் பாராட்டப்பட்ட முகமதியப் பெருவள்ளலாகிய சீதக்காதி மரைக்காயர் அவர்களின் கொடை வாழ்வு நினைவுக்கு வருகின்றது.

இங்ஙனம் புலவர்கள் பாடத் தகுதிவாய்ந்தவர்களைப் பாராட்டிப் பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும் இயற்றி நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் மரபு பண்டைக்காலத்தில் மிகுதியும் போற்றப்பட்டது. வள்ளல்களா யிருந்தவர்களும் புலவர்கள் வாயால் தாங்கள் புகழ்ந்து பாடப்படுவதைப் பெறுதற்கரிய பேறுகளில் ஒன்றாகவே கருதினர். இதனை

"புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவன் ஏவா வானவூர்தி
எய்துபவென்ப தன் செய்வினைமுடித்து"

என்ற பண்டைக் காலப் புலவரொருவரின் வாய்மொழியும்

"ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவனாக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வரைகஎன் நிலவரை"

என்ற பாண்டிய மன்னன் கூற்றும், நந்தன் என்ற குறுநில வேந்தன் தன்னைப் பாடவேண்டுமென ஔவையாரை வேண்ட அப்பிராட்டியார் மறுத்தவரலாறும், பிறவும் தெளிவாக விளக்குவனவாம். இவ்வாறு பாடலில் தமது புகழுடம்பை நிறுவிய அக்கால வள்ளல்களின் கொடைத் தன்மையை எண்ணுந்தோறும் வாழ்க்கையின் பயன் இன்னதென்பது புலனாகின்றது.

இனி இந்நூலாசிரியராகிய வண்டானம் மரியசிங்கக் கவிராயரவர்கள் சிறந்த தமிழ்ப்புலமையும் உலகிய லறிவும் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள். சென்ற ஓராண்டுக் காலமாக இவர்களுடன் பழகியதிலிருந்து இவர்களின் கல்வியாற்றலையும் கவிகள் இயற்றும் திறனையும் நற்குண நல்லொழுக்க மாண்புகளையும் கண்டு இன்புறும் பேறு கிடைத்தது. "யாவையும் பாடிக் கோவை பாடுக" என்பது அறிஞர் வாக்கு. இதனையுன்னுவார்க்குக் கோவை பாடுதற்கு எத்தகைய ஆற்றல் வேண்டுமென்பது விளங்கும். அத்தகைய ஆற்றலை இந்நூலாசிரியர் இயல்பாகவே பெற்றிருக்கின்றார் என்பது மிகையாகாது. சுருங்கக் கூறமிடத்து இவர் பண்டைக்கால நூலாசிரியர்களுடன் சேர்த்து எண்ணத்தக்க ரென்பதும், இவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நாலும் பெருமை வாய்ந்த நூல்களுடன் ஒன்றாக வைக்கத்தக்க தென்பதும், எனது கருத்தாகும். இதற்குமுன்னர் இவரால் இயற்றப்பட்ட தியாகராஜ வண்ணமும், இந்நூலுள் ஒரு பகுதியான வண்ணமும், கற்பார்க்குக் கண்டனைய சுவையூட்டத்தக்கனவாம். இத்தகைய மொழிப் புலமையுடன் மருத்துவப் புலமையும் பெற்று விளங்கும் இவர்கள் இன்னும் இத்தகைய நூல்களை வெளியிட்டு உதவத்தமிழ் மக்கள் ஊக்குவார்களாக.

இத்தகைய சிறந்த நூலை இக்காலத்தில் அச்சேற்றுவது மிகவும் சிரமமான காரியம். பொருட் செலவு மிகுதியாவதொருபுற மிருப்பினும் காகிதம் கிடைப்பதுதான் கடினமாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் இதனை அன்புடன் அச்சிட முன்வந்த உத்தமபாளையம், நண்பர். ஜனுப். மு. நயினுர் முகம்மது அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இவர் தனது முயற்சியினுலேயே முன்னேறிய இளைஞர் திலகமாவர். "பாம்பே ஷாப்" ஜவுளிக்கடை, மளிகைக்கடை முதலிய வர்த்தக நிலையங்களை ஏற்படுத்தி வருவாயைப் பெருக்கி வரும் முயற்சியாளர். தமிழ்ப் பற்றும் சீர்திருத்த நோக்கும் கொண்டவர். நற்காரியங்களுக்குப் பொருளைச் செலவு செய்யும் பண்புடையவர் இந்நூலின் பாட்டுடைத்

தலைவருக்குப் பேரன் என்ற முறையில் நெருங்கிய உறவி னருமாவர். எனவே நமது அரிய நண்பர் இந்நூலை அச்சி யற்றி வழங்கிதயற்குத் தமிழுலகம் என்றென்றும் அவரு க்கு நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இங்ஙனம்,

வித்துவான். சி. இராமசாமி,
தமிழாசிரியர்,
உயர்தரப் பள்ளி, உத்தமபாளையம்.
(மதுரை ஜில்லா.)

அரங்கேற்றிய இடம், காலம், குறிக்கும் கவி.

உத்தமபாளையம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத்

தமிழாசிரியர், பண்டித வித்துவான்

உயர்திருவாளர், தி. சங்குப் புலவரவர்கள்

இயற்றியது

பன்னிருசீர் அகவல் விருத்தம்.

பகர்கின்ற கலியுகத் தையாயி ரத்துநாற்
பத்துநான் கினில்வருஞ்சு
பானுவாண் டின்மகர மதிநான்கு தேதியுடு
பதிதினஞ் சத்தமிதிதி
நிகழத்த நாட்காலை பதினொன்ற ரைக்குமே
னேருமங் கலவோரையில்
நேயமுறு முகைதீன்பு மான்மீது தான்பாடு
நிகரிலாத் தமிழ்நூலினைக்
ககனமுறு பொன்னுலக நேர்திருக் கோம்பையிற்
கன்னிகா பரமேஸ்வரி
காமருநன் னுமமமை யிந்துக்கள் பயிலியற்
கைப்பாட சாலைதன்னின்
மகிமையுறு மனையநூ லாசிரிய னென்றுபகர்
மரியசிங் கப்பாவலன்
மன்னர்கலை விற்பன்னர் கூடுநல் லவையிடை
மகிழ்ந்தரங் கேற்றினானே.

கோம்பை

முகைதீன் பலதுறைக் கோவை.

மெய்ப் பொருள் வணக்கம்.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

பூவின்மணம் பொன்னிலொளி போற்பூதம் பௌதிகம்
பொருந்தி நின்றும்
யாவினும்வே றாகியொளி யருளறிவின் வடிவாகி
யானை கண்ட
தூவிலிலா விழியார்போற் பலமறைகள் சொலநின்றான்
றெழுமென் னுள்ளக்
கோவிலுறை பெருமானக் கோமானைப் பணிந்துகளி
கூர்ந்துய் வோமே.

(இ-ள்) மலரில் மணமும், பொன்னிற் சுடருப்போல, மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், ஆகிய ஐந்து பூதங்களிலும் அப்பூத பேதங்களாகிய. உயிர்ப்பொருள். உயிரல் பொருள் ஆகியவைகளிலும் கலந்து நின்றாலும், அப்பூத பூதிகங்கள் எவையிலுந் தான் வேறுபட்டு, ஒளிவடிவம் அருள்வடிவம் அறிவு வடிவம் உடையவனாகி, யானையைத் தடவிக்கண்ட சுத்தமான பிரகாசமில்லாத விழிகளையுடைய பிறவிக்குருடர் போல, வேறு வேறாகிய வேதங்களெல்லாம் வேறு வேறுவிதமாகக்கூற, தன்னியல்பிலே நின்ற இறைவனே எனது மனக் கோவிலின்கண் வாழும் பெருமைமிக்கவன். அந்தத்தலைவனை வணங்கி மகிழ்ச்சி மிகுந்து ஈடேறவோம் என்பதாம்.

குரு வணக்கம்.

கலி விருத்தம்.

அரிய நாயக னுதரை மீதெனைப்
பிரிய மாக வளர்த்த பெருந்தகை
உரிய வோதி யுதவிய மாதுலன்
மரிய நாடன் மலரடி வாழ்த்துவாம்.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

ஆக்கைதனைச் செருப்பாக்கி யர்சேநின் றிருவடிக்கண்
ணணித்திட் டாலுன்
பூக்கைபுரி நன்றிகளுக் கிணையாமோ புண்ணியனே
புலையே னுன்பொன்
வாக்கையவ மதித்ததற்கெ னுடலரிந்து குளித்தாலு
மாசு போமோ
காக்கைநின தருளன்றிப் பிறிதுண்டோ சிரத்துனது
கழல்கொண் டேனே

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

பலர்நலங் கெடுத்துத் தன்னலம் பெருக்கும்
பான்மைகொள் பாவியர் மிகுந்த
நிலமிசை நினது நலங்கரு தாதென்
நிறைநல நினதென நேர்ந்தாய்
மலர்மதி முகனே யானுமென் வழியார்
மரபுமு னடியவ ராமே
புலமிகு முனக்கே தொழும்புசெய் திருத்தல்
பொருவறு பெருந்தவ மெனக்கே.

அவையடக்கம்.

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

வள்ளுவர் திருநூன் முதற்பல நூலும்
வகையுடன் றெளிந்தவர் வயினிப்
பிள்ளைவெண் மதியேன் கவியுரைத் திடுதல்
பேதமை யெனினுமப் பெரியோர்
கிள்ளையின் மொழியுங் கிளர்பசுங் குதலைப்
பிள்ளையின் கிளவியு மென்னக்

கொள்ளுவ ரல்லாற் குறையெனக் கோடா
ரெனவுளங் கொண்டியம் பினனே

நூற் காரணம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

உற்றதமிழ்க் கலைத்தெளிவுந் திருவுநறுங் குணமுமெலா
மொருங்கே யோங்கப்
பெற்றெனதன் பிணைக்கவர்ந்து கவித்தலைமை யுறத்தகுதி
பிறங்க லானும்
மற்றிடரைக் களைந்தெனது மனமகிழச் செய்வனென
மதித்த தாலும்
சொற்றனனிக் கவித்தொடையல் சுகுணமுகை தீன்பூமான்
சூடற் கென்றே

நூல்

கைக்கிளை.

கைக்கிளை:—ஒருதலைக் காமம். அஃது ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இஃது ஆண்பாற் கைக்கிளை.

காட்சி.

தலைவன் தலைவியைக் காண்டல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

(1) பொன்னார் கமலங் குவளை குமுதமெட் பூத்தொளிரு
மின்னார் கொடிமதி வேய்ந்து முகிறலை மேற்சுமந்தே
என்னாவி சிந்தை விழியோகை கொள்ள விலங்கியதால்
மன்னூர்வ மோடு புகழ்முகை தீன்பொன் வரையிடத்தே

இ-ள். அழகு பொருந்திய தாமரை, நீலோற்பலம், அல்லி, எள், இவைகளின் மலர்கள்பூத்து, விளங்குகின்ற மின்னற்கொடியானது, சந்திரனையணிந்து மேகத்தைச் சுமந்து கொண்டு, எனது உயிரும் உள்ளமும் கண்களும் மகிழ்ச்சி கொள்ளும்படியாக விளங்கியது. எங்கெனில் அரசர்களும் அன்புடன் போற்றற்குரிய முகைதீனது அழகிய மலையின் கண்ணே.

ஐயம்.

இம்மாது தெய்வ மகளோ மானிட மகளோவென்று தலைவன் ஐயுற்றுக் கூறுதல்.

(2) வரைமக ளோமதன் காதலி யோமலர் வாழ்மகளோ
தரைமக ளோதமிழ்ப் பாவல ரோங்கத் தருவெனவே
விரைநிதி யீயுங் கரத்தினன் கோம்பையு ணீதிநிறைந்
துரைமலி சீர்த்தி மிகுமுகை தீன்வரை யுற்றவரே

இ-ள். தமிழ்க் கவிஞர் உயரும்படியாகக் கற்பகம்போல் பசுத்திரளும் திரவியமும் கொடுக்கும் கைகளுள்ளவனும், கோம்பைப் பதியின்கண்ணே நீதிமலிந்து பிறர் போற்றும் நிறைந்த சிறப்பு மிக்கவனுமாகிய முகைதீனது மலையின் கண்ணே பொருந்தி நிற்கும் இவர் வரையரமகளோ! இரதியோ! தாமரைப் பூவில் வாழும் இலக்குமியோ! பூமகளோ! எவரென அறியேன்.

துணிவு.

(3) வாடின தாம மலிந்தள கந்தனில் வண்டினங்கள்
கூடின பூவடி யுற்றன பூண்டொழில் கொண்டனவள்
ஓடின கண்ணிமை யொன்றின கன்றி யுலைந்தயரேல்
நீடின சீர்முகை தீன்மரு வாரென நீமனமே

இ-ள். எனது மனமே! உயர்ந்த சிறப்புள்ள முகைதீனது பகைவர்களைப்போல நீ உலைந்து நெகிழ்ந்து சோராதே. இம்மாது அணிந்துள்ள மாலைகள் வாடின. கூந்தலில் வண்டுகள் நிறைந்து பொருந்தின. பாதங்கள் பூமியில் படிந்தன. ஆபரணங்கள் வேலைப்பாடமைந்துள்ளன. காதுகளின்வரை சென்ற கண்களின் இமைகள் பொருந்தின. ஆதலின் இவள் மானிட மகளே.

குறிப்பறிதல்.

தலைவிக்குத் தன்பால் வேட்கையுண்டென்று அவளுடைய பார்வைக் குறிப்பைக்கொண்டு தலைவன் அறிந்துகொள்ளுதல்.

4 தருநோக் கியகரத்தான்முகைதீன்வரைத்தண்பொழில்வாய்
வருநோக் குடையயில் போலிய லாளயில் வாள்விழியுள்
இருநோக் குளகடுப்போலுமொன் றொன்றவ் விடரறுக்கு
மருநோக் கமுதென லாகுநெஞ் சேநம தாருயிர்க்கே

இ-ள். கற் கமும் வியந்துநோக்கும் கைகளையுடையவ ராகிய முகைதீனது குளிர்ந்த மலைச்சோலையின் கண்ணே, வருகின்ற அழகுள்ள மயில்போன்ற சாயலுடையாளது கூரியவாள்போன்ற கண்களுள் இரண்டுபார்வைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒருபார்வை நஞ்சையொக்கும். அத்துயர் நீக்கும் பெருமை பொருந்திய மற்றொரு பார்வையானது நமது நிறைந்த சீவனுக்கு அமுதமென்று சொல்லலாம்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

இயற்கை-ஊழ்-ஊழ்வினை கூட்டுவிக்கக்கூடும் புணர்ச்சி.
இது தெய்வப் புணர்ச்சி யெனவும் கூறப்படும்.

இரந்து பின்னிற்றற் கெண்ணல்.

தன்குறைகளைச் சொல்லித் தலைவியின் பின்னே
இரந்து நிற்றற்குத் தலைவன் எண்ணுதல்.

(5) பண்ணிற் சிறந்த மொழியுடை யான்றனைப் பாடினர்க்கே
எண்ணிற் சிறந்த நிதிதந் திடுநல் லியல்புடையான்
மண்ணிற் சிறந்த முகைதீன் வரையில் வழுத்திபிதம்
பெண்ணிற்சிறந்த விவண்முலைப்போகம்பெறுதுநெஞ்சே

இ-ள். இசையைப்போல் மிகுந்த இன்சொல்லனும் தன்மேற் கவியுரைத்தார்க்கு மதிப்புமிகுந்த திரவியந் தருகின்ற சிறந்த தன்மையுள்ளவனுமாகிய உலகினுயர்ந்த முகைதீனது மலையின்கண்ணே இன்மொழி கூறி, பெண்களுட் சிறந்த இவளது கொங்கைகளின் இன்பத்தை, என்மனமே, நாம்பெறுவோம்.

இரந்து பின்னிலை நிற்றல்.

இரந்து தலைவியின் பின்னே நின்ற தலைவன் வழிபாடு
செய்தற்கு முயன்று நிலைநிற்றல்.

(6) நல்விற் பனநபி நாயகந் தந்தரு ளன்மறையே
சொல்வித் தகநெறி யான்முகை தீன்வரைத் தோகைநல்லாய்
கொல்விற் கணையுயிர்க் கேவித் தலைநனி கோட்டிநிற்றல்
கல்வித் துறைபல தேர்நினக் கேற்ற கவினலவே

இ-ள். சிறந்த வள்ளலாகிய நபிநாயகந் தந்தருளிய நன்மையுள்ள திருவேதம் கூறிய ஞானமார்க்கத்தையுடைய முகைதீனது மலையின்கண்ணே நிற்கும், மயிலியலுடைய அழகிய பெண்ணே! நின் கண்ணாகிய கொல்கின்ற வில்லம்பை எனது உயிர்மீது விடுத்து மிகவும் தலைகுனிந்து நிற்பது, பலவிதக் கலைத் துறைகளில் தேர்ந்த உனக்குப் பொருந்திய அழகில்லை.

முன்னிலையாக்கல்

தலைவியைத் தனக்கு முற்படுத்தித் தலைவன் கூறுதல்.

(7) தேயத் திடர்கெடச் செய்செய லான்முகை தீன்வரையார்
தோயச் சுனைகுடைந் தொண்மலர் கொய்துநிற் சூழ்திருநல்
ஆயத் திடைவிளை யாடல்செய் யாதசை வற்றுநிற்கும்
மாயத் தினைவிளம் பாய்களம் பாய்விழி மாதரசே

இ-ள். இந்நாட்டினது அடிமைத் துயர்நீங்கப் புரியுஞ் செய்கைகொண்ட முகைதீனது மலையிலுள்ள மிகுந்த நீருள்ள சுனையில் நீராடி ஒள்ளிய பூக்களைக் கொய்து நின்னைச் சூழுகின்ற பாங்கிமாரிடையே விளையாடாது அசைவற்று நிற்கின்ற மாயத்தை, நஞ்சு பாய்ந்த கண்களையுடைய பெண்ணரசியே நீ சொல்வாயாக.

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

நாணினால் வருந்தும் தலைவியின் பக்கத்தையடைந்த தலைவன் அவள் கூந்தலில் விளங்கும் மாலையில் மொய்த்திருக்கும்வண்டுகளை ஓட்டுவான்போல நெருங்குதல். மருங்கு இடையுமாம்.

[இது, மெய்தொட்டுப் பயிறல் எனப்படும்.]

(8) கோடிய கோற்கிடையுங்குடிகூட்டுணுங்கொள்ளையர்போல்
பீடிய லங்குயத் தானை மருங்கிறப் பேதைகுழல்
நாடியுற் றீரெம் முகைதீன் பொழிற – நண்ணுறுமின்
வாடிடை வீயி னுமக்கே பழிவரும் வண்டினமே.

இ-ள். வண்டுக் கூட்டங்காள்! நீதி தவறிய அரசனுல் வாடிய குடிகளைக் கொள்ளையடிக்குங் கொள்ளைக் கூட்டத் தார்போல சாமுத்திரீக முறைப்படி யமைந்த அழகிய கொங் கைகளால் மெலிந்த இடையானது ஒடியும்படி இப்பெண்ணி னது கூந்தலைத் தேடிச் சேர்ந்தீர்கள். எமது முகைதீனது சோலையையும். வாவியையுஞ் சேருங்கள் மெலிந்த இடை யொடிந்தால் உங்களுக்குப் பழியுண்டாகும்

இதுவுமது

(9) மாதங்க வோங்குதிண் டோண்முகைதீன்வரைவாய்வயங் [கும்
மாதங்க ளார்குழல் வாழளி காளுயர் மால்வரையு
மாதங்க மெய்த வளர்முலைக் கொல்கிடை மாய்ந்திடில்ம்
மாதங்க லேதளி நாம முமக்கு வருமிழிவே.

இ-ள். இலக்குமி வாழும்படி யுயர்ந்த வுறுதியுள்ள தோள்களையுடைய முகைதீனது மலையின் கண்ணே விளங்கு கின்ற இப்பெண்ணினது கூந்தலில் வாழ்கின்ற வண்டுக் கூட் டங்காள்! உயர்ந்த பெரிய மலையும் வருந்தும்படி வீங்குகின்ற கொங்கைகளால் மெலிந்த இடையானது ஒடிந்தால் அம்மா! உங்களுக்கு அளியென்னும் பெயர் பொருந்தாது. அவமானம் வரும்.

பொய் பாராட்டல்

தலைவியின் அழகைத் தலைவன் புனைந்து கூறல்.

10. வேள்கண் டனைய வெழின்முகைதீன்வரைமெல்லியவுன்
தோள்கண்டு நாணி யமைவெற் படைந்தது தூமதியும்
வாள்கொண் டிடுமுகங் கண்டு மெய்தேய்ந்தலைமாய்ந்ததுசெந்
தாள்கண்டு நாணியன் றேவனம் புக்கது தாமரையே.

இ-ள். மன்மதனைப் பார்த்ததையொத்த அழகுடைய முகைதீனது மலையில் நிற்கும் மிருதுத் தன்மையுள்ள பெண்ணே, நினது தோளைக்கண்டு வெட்கி மூங்கில் மலை யைச் சேர்ந்தது. பரிசுத்தமுள்ள சந்திரனும் ஒளிகொண்ட உன் முகத்தைக் கண்டு உடல் மெலிந்து கடலில் வீழ்ந்தது. செவ்விய அடிகளைக்கண்டு வெட்கப்பட்டல்லவா தாமரை நீருள்ளே புகுந்தது.

இடம்பெற்றுத் தழாஅல்

உரிய இடத்தைப்பெற்றுத் தழுவுதலைத் தலைவன் விரும்பிக் கூறுதல். தழாஅல்—தழுவுதல்

11. அல்லார் குழலினு மாடர வப்பட வல்குலினும்
வில்லார் விழியினு மேதளை பட்டு விதிர்த்த நெஞ்சே
செல்லார் பொழில்புடை சூழ்கோம்பை வாழ்முகைதீன்
[வரையே
வல்லார் தடமுலை தோய்ந்தின்ப மூழ்கிட வாய்ப்பிடமே

இ-ள். இவளுடைய இருள் நிறைந்த கூந்தலினும், ஆடுகின்ற நாகத்தின் படமொத்த நிதம்பத்திலும், ஒளிபொருந்திய கண்களிலும் கட்டுண்டு நடுங்கிய எனது மனமே! மேகங்கள் பொருந்திய சோலைகள் பக்கமாகச் சூழ்ந்துள்ள கோம்பை நகரில் வாழும் முகைதீனது மலைதான் இவளது சூதாடு கருவியொத்த பெரிய கொங்கைகளிற் பொருந்தி இன்பத்திலாழப் பொருத்தமான இடமாகும்.

வழிபாடு மறுத்தல்.

தலைவன் செய்த வழிபாட்டை நாணினால் மறுத்த தலைவி, தான் மறைந்துகொள்ளுதற்பொருட்டு ஒருமாதவிக் கொடியைச் சேர்தல்.

12. தெவ்வைக் கடந்த திறலுடை யான்முகைதீன்வரையில்
மவ்வற் குழற்சகி மார்நீங்க யான்றனி வந்துநின்றேன்
செவ்வைத்தண் சாந்த மசோகமுஞ் சூழச் சிறந்தளியும்
வவ்வுற்ற போத முடையையெற் காத்தருண் மாதவியே

இ-ள். பகையைக்கடந்த வலிமையுள்ளவனாகிய முகைதீனது மலையின் கண்ணே, முல்லை மலரணிந்த கூந்தலையுடைய தோழிமார் பிரிய நான்தனியே வந்து நின்றேன். செவ்விய குளிர்ந்த சந்தனமரங்கள், அசோக மரங்கள் சூழ்ந்திருக்கச் சிறப்புற்று வண்டுகளும் பற்றிப் பொருந்திய அழகிய பூக்களையுங் கொண்டனை. (ஆதலால்) மாதவியே நீ என்னைக் காத்தருள்வாயாக (சாந்தம், அசோகம், அளி,போதம், என்பன, முறையே, சாந்தகுணம், சோர்வின்மை, கருணை, ஞானம், என்னும் பிறிதுபொருளுந் தரும்.

இடையூறு கிளத்தல்

அப்மாதவியின் பாற்சென்ற தலைவி நாணினால் தன் விழிகளைப் புதைக்க அதனாலுண்டாகுந் துன்பத்தைத் தலைவன் கூறுதல்.

13 தனமெவ் வளவுதந் தாலும் பெரிதிலை தண்கமலத்
தனமன்ன நின்கயல் வாள்விழி நோக்கமருள் செழுஞ்சந்
தனமென் களபப் புயமுகை தீன்வரை சார்ந்திடுநந்
தனமன்னு கோகிலம் போன்மொழி வாணகைத்தாழ்
மழலே.

இ-ள். செழித்த மிருதுவான சந்தனக் கலவைக்குழம் பணிந்த புயங்களையுடைய முகைதீனது மலையிற் பொருந்திய சோலையில் வாழுங் குயில்போல் மொழியும் ஒளியுள்ள பற்களும் நீண்ட கூந்தலுமுடைய பெண்ணே! நீ எனக்கு எவ்வளவு தனத்தைத் தந்தாலும் பெரிதல்ல. குளிர்ந்த தாமரைப் பூவில் வாழும் அன்னத்தை யொத்த உனது கெண்டையும் வாளும்போன்ற கண்களின் அருட்பார்வை தருவாயாக. [தனம்—கொங்கை, நிதி.]

இதுவுமது.

14. கும்பத் தனமட வார்மட லூரக் குனிக்குமெழிற்
சம்பத் தினன்முகை தீன்றமிழ் நாட்டினர் தாரணியில்
தம்பொற் றனப்புதை யாரெனுந் தன்மைதனைத்தெளித்தோ
செம்பொற்கை கொண்டு விழிபுதைத் தீர்மலர்ச் சேயிழையே

இ-ள். தாமரைப் பூவில் வாழும் இலக்குமியொத்த மாதே! குடம்போன்ற கொங்கைகளையுடைய மாதர்கள் மடலூரக் குறிக்கும்படியான அழகுச் செல்வத்தை யுடையவனாகிய முகைதீனது தமிழ்த் தேசத்தார், இவ்வுலகில் தங்கள் அழகிய தனங்களைப் புதைக்க மாட்டார்களென்னுந் தன்மையைத் தெளிவித்துத்தானே செவந்த அழகிய கைகளால் (தனம் புதையாது) கண்களைப் புதைத்தீர்.

இதுவுமது.

15. காருற்ற கையுடை யான்பணைக் கோப்பையன் காவலர்நேர்
சீருற் றிடுமுகை தீன்பொழி லார்செழுந் தேமலர்வாய்
நாருற் றளியின நண்ணிடு நின்கை நளினமலர்
கூருற்ற கண்ணளி யைக்கூட லற்புதங் கோற்றொடியே

இ-ள். மேகம்போல் கொடுக்குங் கரமுள்ளவனும், வயல்களைக்கொண்ட கோம்பைத் தலைவனும் மன்னரொத்த சிறப்புடையவனுமாகிய முகைதீனது சோலையில் நிறைந்த மணமலரிடத்தே அன்புகொண்டு வண்டுகள் சேரும். கோற்றொடியே! உனது கைகளாகிய தாமரை மலர்கள் கூரிய கண்களாகிய வண்டுகளைச் சேர்வது ஆச்சரியமேயாகும்.

நீடு நினைந்திரங்கல்.

தலைவியின் செய்கையால் காலம் நீட்டித்தலை அறிந்து தலைவன் வருந்துதல்.

16. செந்தேனிகர்தமிழ்தேர்முகைதீன்வரைச்சேயிழைவாய்ப்
பைந்தே னளித்துப் படத்தட மாட்டிநற் பாற்குடங்கள்
தந்தே வெந்தாக விடாயைத் தணிப்பது தானுமென்றோ
அந்தா மரைய னுளஞ்சிலை யாக்கின தற்புதமே

இ-ள். செவ்விய தேனையொத்த தமிழை யாராய்கின்ற முகைதீனது மலையின்கண் நிற்கும் சேயிழையே! நினது வாயிலூறும் பசிய தேனைத்தந்து பாம்பின் படமொத்த அல்குல் தடாகத்தில் ஆடச்செய்து அழகிய தனங்களாகிய பாற்குடங்களைக் கொடுத்து கொடிய மோக தாகவிடாயைத் தணியச்செய்வது எப்போதோ. அழகிய தாமரைப் பூவில் வாழ்வோன் உன் உள்ளத்தைக் கல்லாகச் செய்தது ஆச்சரியமே.

மறுத்தெதிர் கோடல்.

தன் நாணத்தை மறுத்துத் தலைவனைத் தலைவி எற்றுக் கொள்ளல்.

17. சேரார்க் கடவிதற் தான்முகை தீன்வெற்பர்சிந்தைமிசை
கூரார் விரகக் கடனிறை யாங்கரை கொள்வதன்றால்
ஏரா ரவர்புலப் புல்லுண வாவை யிடைமறித்து
நீராரு நாண்பிணித் தாலு மறுத்திடு நிற்பதன்றே.

இ-ள். பகைவர்களுக்கு வனாந்தரமாகிய முகைதீனது மலையில் நிற்கும் இவரது உள்ளத்தின் கண்ணே பொருந்தி மிகுந்த காமக் கடலானது நிறையாகிய கரையால் அடக்கிக்கொள்ளப் படுவதில்லை. அழகுள்ள இவர் என்னைத் தழுவ அவரால் நான் தழுவப்படும் மிகுந்த ஆசையை முதற் குணமாகிய நாணத்தால் கட்டினாலும் அறுத்துவிடும். நிற்பதில்லை.

வறிது நகை தோற்றல்.

தலைவி புன்னகை செய்தல்.

இது, கவிக்கூற்று.

18. மாணார் நிறைமுகைதீன்வரைவாயெழின்மங்கைபின்னே
நாணாதலைந்து நலிந்தன மென்னு நலான்மகிழ
ஏணார் வனசத் துறந்துகிர் வள்ளத் திலங்குமுத்தங்
காணா வகைசிறி தேநகை செய்தனள் காரிகையே

இ-ள். மாட்சிமையும் அன்பும் நிறைந்த முகைதீனது மலையினிடத்தே, அழகிய இம்மடவாள் பின்னே நாணமின்றித் திரிந்து மெலிந்தோமென்னுந் தலைவன் மகிழும்படி பெருமை தங்கிய முகமாகிய தாமரைப்பூவி லுள்ள வாயாகிய பவளக் கிண்ணத்தில் விளங்குகின்ற பற்களாகிய முத்துக்கள் வெளித் தோன்றாத முறையில், அப்பெண் புன்னகை புரிந்தாள். இது கவிக்கூற்று.

முறுவற் குறிப்புணர்தல்.

தலைவியின் புன்னகையாற் பெற்ற உடன்பாட்டுக் குறிப்பினைத் தலைவன் அறிதல்.

19. தாமப் புயவழ கன்முகை தீன்வரைத் தண்பொழிலில்
ஏமப் பசுங்கொடி வாய்நகை மொக்கு ளிலங்கியதால்
காமப் புணரிக் கரையறி யாது கவன்ற நெஞ்சே
சேமப் புணைதெரிந் தோமணை மாங்கரை சேர்குவமே

இ-ள். மாலையணிந்த தோளழகனுகிய முகைதீனது குளிர்ந்த மலர்ச் சோலையில் பசும்பொற் கொடிபோல்வாளது வாயிற் புன்னகையரும்பு விளங்கியது. காமக் கடலின் கரை காணுது வருந்திய மனமே! நம்மைக் காக்கும் மிதவையைக் கண்டு கொண்டோம். இனிக் கூடலாகிய கரையிற் சேர்வோமாக.

முயங்குத லுறுத்தல்.

தலைவியை முயங்குதற்கு அருமை கூறல்.

20. தொடைநா ணளிசிலை வேழமம் பாமலர் சூழ்மதவேட்
படைமாண் புடன்வரும் பாவை யுரத்திற் பணைத்ததுகி
லுடைவாண் மணிக்கிரி யுற்றனங் கூட லு முற்றிடுவோம்
கொடைசேர் மலர்க்கரத் தான்முகை தீனெழில் கொள்.
வரைக்கே

இ-ள். தொடுக்கின்ற கயிறு வண்டாகவும் வில் கரும்பாகவும் பாணம் மலராகவும் சூழ்ந்துகொண்ட மன்மதனது மாட்சிமையுள்ள படைகளாகிய மாதர்களுடன் வந்த பதுமை போன்றுளின் மார்பிற் பருத்து வத்திரமணிந்து ஒளியும் அழகும் பொருந்திய தனமாகிய மலையை யடைந்தோம். இனி மணமும் பொருந்துவோம், வண்மை தங்கிய மலர் போலுங் கையுடையவனுகிய முகைதீனது அழகுள்ள மலையின்கண்ணே.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

21. தேன்பாய் மலரிவ ணுமரு வாமெனச் சேயரிக்கண்
மான்பா லணைந்து நலநுகர்ந் தோமரு வாரைவென்ற
கோன்பா வலர்மனங் கோணு தளிக்குங் கொடைக்கரப்பூ
மான்பார் புகழ்முகை தீன்வரைக் காவின் மகிழ்மனமே.

இ-ள். பகைவரை வென்ற தலைவனும் கவிஞர் மனம் மாறுபடாமல் கொடுக்கும் வண்மையுடைய பூமானுமாகிய உலகுபுகழ் முகைதீனது மலைச் சோலையின்கண்ணே, இவள் தேன் நிறைந்த மலராகவும் நாம் மணமாகவும் செவ்வரி படர்ந்து மானையொத்த கண்களையுடையாளைக் கலந்து இன்ப மனுபவித்தோம், மனமே நீ மகிழ்வாயாக.

புகழ்தல்.

தலைவியின் நலத்தைத் தலைவன் பாராட்டல்

22. வயல்கொண்ட கோம்பை முகைதீன் வரையினுன் வாள்
விழியைக்
கயல்கண்டு நாணி யறல்புக் கதுநின் கருங்குழலைப்
புயல்கண்டு நாணிப் புனலுகுத் திட்டது பூவதனத்
தியல்கண்டு நாணிக் குவிந்தது தாமரை யேந்திழையே

இ-ள். கழனி சூழ்ந்த கோம்பையில் வாழும் முகைதீனது மலையில் உயர்ந்த ஆபரணமணிந்த மாதே! உனது வாள் போன்ற கண்களை மீன்கண்டு வெட்கி நீருட் புகுந்தது. உனது கரிய கூந்தலை மேகம் கண்டு நாணமுற்று நீரைச் சொரிந்தது. உன் அழகிய முகத்தின் தன்மையைத் தாமரை மலர் பார்த்து நாணுற்றுக் கூம்பியது.

இதுவுமது.

23. நீலத் துடன்குமிழ் மௌவல்செவ் வாம்பல் நிலவநிசிக்
காலத் திலுங்குவி யாமுட் படாத கவின்கமலம்
ஞாலத் திலைமுக மென்றுகொண் டாய்கண்டு நான்மகிழ்ந்
சீலத்திருமுகைதீன்வரைவாய்நறுஞ்சேயிழையே [தேன்

இ-ள் செம்மையாகிய செல்வத்தையுடைய முகைதீனது மலையின்கண்ணே அழகிய செம்பொன்னாபரணம் அணிந்த பெண்ணே! குவளைப்பூவொடு குமிழம்பூமுல்லைப்பூ செவ்வல்லிப்பூ ஆகியவை தன்னிடத்தே விளங்க, இராப்பொழுதிலும் கூம்பாமல் முள்ளில்லாத அழகிய தாமரைப்பூ இவ்வுலகத்திலில்லை, நீ அதை முகமென்னும் பெயரோடு வைத்திருக்கின்றாய் நான் கண்டு களிகூர்ந்தேன்.

வன்புறை.

தலைவியை நோக்கித் தலைவன் நான் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

தான் புனைந்தமை வேறு பாட்டைப் புலப்படுத்துமென்று தலைவி நாணியதை அறிந்த தலைவன் முன்போலவே அணிந்தே னென்று அவளைத் தெளிவித்தல்;

அணிந்துழி—அணிந்தவிடத்து.

24. ஒன்னாரை வீட்டி யுவந்தாரை யாக்கு முரனுடையான்
நன்னா வலர்புகழ் கோன்முகைதீன்வரைநற்பொழில்வாய்
பொன்னா ரணியும் புனைமலர்க் கோதையும் பூந்துகிலும்
முன்னார் முறையணிந் தேன்குலையேவினி மொய்குழலே

இ-ள். நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே! பகைவரை வீழ்த்தி மகிழ்ந்தாரை (தற்சேர்ந்தாரை) நிலைநிறுத்தும் வலிமை (அறிவு) யுள்ளவனும், நற்கவிஞர்களால் போற்றப்படும் தலைவனுமாகிய முகைதீனது அழகிய மலைச்சோலையின் கண்ணே, பொன்னாபரணமும் அணிகின்ற மலர்மாலையும் அழகிய கலையும் முன்புள்ளபடியே புனைந்தேன். (யாறுபட்டுளவோ வென்று) நீ வருந்தாதே.

பெருநயப்புரைத்தல்.

தனது மிக்க காதலைப் புகழ்ச்சி வகையால் தலைவன் உரைத்தல்; நயப்பு—விருப்பம்.

25. நாற்பூவை நாடித் திரிந்தெங்கு மென்று நறைகொளாறு
காற்பூவரியினங்காள்கண்ட தூண்டெனிற்கட்டுரைமின்
மாற்பூ வனசங் குமிழ்தோன்றி நீல மலர்ந்தெனுயிர்
போற்பூ வருங்கொடி நேர்முகை தீன்டொற் பொருப்பினிலே.

இ-ள். நான்குவகைப் பூக்களையும் எங்கும் எப்போதும் தேடியலைந்து அவைகளின் தேனை யுண்கின்ற ஆறு

கால்களையுடைய அழகிய வண்டின் கூட்டங்களே! முகைதி னது அழகிய மலையிலே (கண்டோர்) காதலிக்கும் பொலிவுள்ள தாமரை குமிழ் காந்தள் குவளை ஆகிய மலர்களைப் பூத்து எனது உயிர்போல்பவளாகிய இவ்வழகு வளர் கொடிபோல் (ஒரு பூங்கொடியைப்) பார்த்ததுண்டோ! கண்டதுண்டா னால் கூறுங்கள்.

தெய்வத் திறம் பேசல்

(தம்மைச் சேர்த்து வைத்த ஊழ்வினையின் தன்மை யைத் தலைவன் கூறுதல்);

26. மலங்கா மனமுடை யான்முகை தீன்வரை மாமயிலே
கலங்கா துயிர்க்கண நன்னெறி மேவவிக் காசினியில்
நலங்காண நன்னபி நாதரைத் தந்தருள் வல்குபரன்
விலங்கா துடலுயி ராக்கின னம்மை பெலியலெனே

இ-ள். மயங்காத உள்ளத்தை யுடையவனாகிய முகை தீன் மலையின் கண்ணே, மாண்புடைய மயில்போல்பவளே! மன்னுயிர்க் கூட்டங்கள் கலக்கமின்றி நன்மார்க்கத்திற் பொருந்தும்படியும், இவ்வுலகில் நன்மையுண்டாகும்படியும் நபிநாயகத்தைக் கொடுத்துக் கிருபை புரிந்த கடவுள், நம்மிரு வரையும் பிரியாத உடலும் உயிருமாகச் செய்தான் (அப்படி யிருக்க) நீ வாடுவது எதற்கு? (வருந்தாதே என்றபடி)

பிரியேனென்றல்.

27. தொல்லைப் பவவினை வீட்டிநல் வீடு தொடர்ந்தவர்பூ
எல்லைப் படுநலம் வேட்டிடு வார்கொ லெழின்முகைதீன்
நல்லைப் பனிவரை போன்முலை வாள்விழி நங்கையினி
இல்லைப் பிரிதல் பிரியினுந் தங்கில னெங்கணுமே.

இ-ள். அழகுடைய முகைதீனது நல்ல சிறந்த குளி ர்ச்சி பொருந்திய மலைபோன்ற தனங்களையும் வாள்போன்ற கண்களையுமுடைய மாதே! பழமையான தீவினைகளை நீக்கி நல்ல முத்தியிற் சேர்ந்த சீவன் முக்தர்கள், இவ்வுலக எல்லைக் குட்பொருந்திய இன்பத்தை விரும்புவார்களோ. (விரும்பார்) அதுபோல் உன்னைச் சேர்ந்த நான் இனி மேற் பிரிவதில்லை. ஒருவாறு பிரிந்தாலும் எங்குந் தங்கமாட்டேன்.

பிரிந்து வருகென்றல்.

போய்வருவேன் என்று தலைவன் தலைவிக்குக் கூறுதல்:

28. வில்லேர் நுதலயில் வேலேர் விழிகஞ்ச மெல்லரும்பு
நல்லேர் முலைவல்லி நேரிடை யாய்சூ ணாவில்வனுயர்
சொல்லே ருழவர் புகழ்முகை தீன்வரைச் சூழலுற்று
வல்லே வருவன் கணமுந்தங் கேனுள் வருந்தற்கவே

இ-ள். வில்லொத்த அழகிய நெற்றியையும் கூரிய வேல்போல் அழகிய கண்களையும் தாமரையின் மிருதுவான அரும்புபோன்ற சிறந்த அழகிய தனங்களையும் கொடிபோ லிடையையுமுடைய மாதே! சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். புலவர்கள் போற்றும் முகைதீனது மலையிலோரிடத்திற் சென்று விரைவாக வருவேன். ஒருகணப்பொழுதுந் தங்க மாட்டேன். நீமனம் வருந்தாதிருப்பாயாக.

இடமணித் தென்றல்.

நம்முடைய ஊர்கள் ஒன்றற்கொன்று அணிமைக்கண் உள்ளனவென்பதைத்தலைவிக்குக் கூறுதல்; அணிமை-சமீபம்

29. ஆரணந் தேர்முகை தீன்வரை யார்பொழி லன்னமன்ன
ஆரணங் கேயெம தூர்மட வார்விளை யாடுசெய்குன்
றாரணம் பச்சை மரகதப் பேரொளி யார்ந்துநுங்குன்
றாரண மானினம் புல்லெனக் கௌவி யலைந்திடுமே.

இ-ள். வேதத்தை ஆராய்கின்ற முகைதீனது மலையி லுள்ள சோலையில் வாழும் அன்னத்தையொத்த மாதே! எங் களூர்ப்பெண்கள் விளையாடுகின்ற செய்குன்றிற் பொருந்தப் பெற்ற மேலான அழகிய பசிய மரகத இரத்தினத்தின் பெருஞ்சுடர் உங்கள் மலையிற் சேர்ந்து பொருந்த இதிலுள்ள மான்கூட்டங்கள் புல்லெனக் கருதிக் கௌவித் திரிகின்றன. (ஆதலால், நம்பதிகள் தூரம் என்று வருந்தாதே.

தெளிவு

தலைவன் பிரிந்து வருவேனென்றதைக் கேட்டுத் தலைவி தெளிதல்.

30. மெய்சொற்றிடுந்தகையான்முகைதீன்றமிழ்வெற்பரொரு
பொய்சொற்றிடாருளங்காட்டிய தான்முகம் பூண்முலையா
லைசிற் றிடையென நைந்தலை யேயினி நன்னெஞ்சமே
வைதற் றியவயி லார்நமை விட்டுயிர் வாழவரோ

இ-ள். எனது நல்ல மனமே மெய்யே புகலும் பெருங் குணப்படைத்தோனாகிய முகைதீனது தமிழ் மலையிலுள்ள யிவர் யாதொரு பொய்யும் புகலார். இவர் மனத்தை முகம் தெரிவிக்கின்றது. கூர்மை பொருந்திய வேலையுடைய தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து உயிர்வாழ்வாரோ! (வாழார்) ஆபரணங் களையுடைய தனங்களால் தேய்கின்ற சிறிய யிடையைப்போல இனிமேல் வருந்தி நெகிழாதே.

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண்டுளத்தொடு சொல்லல்.

தலைவி பிரிந்து ஆயத்திடைச் செல்லுங்கால் அவள் தோற்றத்தைக் கண்டு மனத்தொடு மகிழ்ந்து கூறல்.

31. செப்பொற் சிலம்பு புலம்பச் சிலைபுய றெண்மதியம்
அம்பொற் கமலங் குவளை தளவு மமைந்தொருபூங்
கொம்பற் புதமுட னன்னத்தி னன்னடை கொண்டது
நம்பொற்புறமுகைதீன்வரைவாய்ச்செலுநம்முயிரே[போல்

இ-ள் மனமே நமது பொலிவுபெற்ற முகைதீனது மலையினிடத்தே, சிவந்த பொன்னாற் செய்த சிலம்புகளொலிக்க, வில், மேகம், தெளிந்த சந்திரன் மிகுந்த அழகிய தாமரைப்பூ, நீலோற் பலப்பூ, முல்லைப்பூ இவைகளைப் பொருந்தி ஒரு பொற்கொம்பானது ஆச்சரியத்தோடு அன்னத்தினது அழகிய நடையைக்கொண்டு செல்வதுபோல நம்முடைய ஆவியானது செல்கின்றது.

தலைவி கனவுநலிபு உரைத்தல்.

தலைவனைக் காணுங் கனவுதன்னை நலிகின்றதென்பதைத் தலைவி கூறுதல்;

32 தொல்லைத் துயிலடைந் தேனன்பர் வந்தென்கை தொட்டிரவில்
ஒல்லைத் தொடர்ந்திவண் வாவென வேசொல வோகையுடன்
செல்லத் துணிந்தெழுந் தேன்விழித் தேன்மிகு செல்லலுற்
மல்லற் றடம்புயத் தான்முகை தீன்வரை மாமயிலே. [றேன்

இ-ள். வளப்பமுள்ள மலைபோன்றபுயங்களையுடையவனாகிய முகைதீனது மலையின்கண் உள்ள மாண்புடைய மயிலையொத்த சேடியே! இரவில் பழமையாகிய நித்திரையைப் பொருந்தினேன். தலைவர் வந்து என்கரத்தைப் பற்றி விரைவாக என்னைத் தொடர்ந்து இங்கே வாவென்று கூற, நான் மகிழ்வுடன் போகத் துணிந்து எழுந்தேன். உடனே விழித்துக்கொண்டேன். (அன்பரைக் காணாது) மிகுந்த துன்பமுற்றேன்.

தலைவி கவினழிபு உரைத்தல்.

கவின் அழிபு—அழகு அழிதலை.

33 எங்கோ னிலாமை யறிந்தடல் வேடனம் பேவிவந்தே
எங்காண மும் யாவையுங் கொள்ளையிட் டேகினனிங்கிதனை
அங்கா தலர்க்குரைப் பாயிலை யேலென தாவிபொன்றும்
நங்கா யுயர்முகை தீன்வரை வாயிதை நன்கறியே.

இ-ள். தோழீ! சிறந்த முகைதீனது மலையினிடத்தே எந்தலைவரில்லை யென்று தெரிந்து வலிய மன்மதன் தனது பாணங்களைச் செலுத்தி வந்து எம்மழகெல்லாம் கொள்ளையடித்துக்கொண் டேகினான். இங்கு நிகழ்ந்ததை அழகிய அன்பர்க்குக் கூறக்கடவாய். கூறுதொழியில் எனதுயிர் நீங்கும். இதை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக. வேடன்—குறவன், காணம்—பொன், காணத்தக்க அழகு.

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

பலர் கூறும் பழிமொழியை யறிந்து தான் கொண்டுள்ள அச்சத்தைத் தலைவி கூறுதல்.

34. கருப்புச் சிலையெடுத் தேகுழைப்போனெழிற் கையலரும்
அருப்புத் தளவ நகையினர் வாயிடை யாரலரும்
மருப்புத் தனமட வாய்மிகப் போர்த்த மருவுகலை
விருப்பிற் பயின்முகை தீன்பகைபோ லுளம்விம்முற்றதே

இ-ள். கொம்புபோன்ற கொங்கைகளையுடைய சேடியே! கரும்பாகிய வில்லைத் தூக்கி வளைக்கும் மானது அழகிய கையிலுள்ள மலர்களும், முல்லையரும்பொத்த பற்களையுடைய மாதர்களுடைய வாயிற் பொருந்திவரும் பழிமொழிகளும், மிகவும் சூழ்ந்தன; பொருந்திய நூல்களை விருப்பத்தோடு ஆராயும் முகைதீனது பகைவர்களைப்போல எனது மனந் துன்புற்றது.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி.

கழிபடர்—மிக்க நினைவாலுண்டாகிய துன்பம்.
கிளவி—தலைவியின் சொற்கள்.

35 ஓங்குந் தறம்பயில் சீர்முகை தீன்புக ழொப்பமுந்நீர்
தாங்குந் தரங்க மெறிகட லேயுவர் சால்கழியே
வீங்குந் தகைய மகிழ்நரப் பிரிந்து மெலிந்துளமே
எங்குந் தனிய ளிடர்கண் டிரங்கிலி ரேதெதுவே

இ-ள். உயர்விற் செலுத்தும் தருமத்தைப் புரிகின்ற சிறந்த முகைதீனது கீர்த்தியைப்போல பழமையான நீரைத் தாங்கி அலைவீசுங் கடலே! உவர்மிக்க கழிநிலமே! மிகுந்த குணமமைந்த கொழுநரைப் பிரிந்து வாடி மனத்திலேக்க முறும் தனியளாகிய எனது துன்பங்கண்டு நீங்கள் இரக்கங் கொண்டிலீர்; இதற்குக் காரணம் யாது?

வெறிவிலக்குவித்தல்.

வெறியாடுதலை விலக்கென்று தோழிக்குத் தலைவி கூறுதல். வெறியாட்டாவது தலைவியின் மயக்க உணர்ச்சியைக் கண்டு அவளைப் பேய் தீண்டியதென நினைத்துத் தமர்வேலனைக் கொண்டு முருகவேளை வழிபட்டுப் பலியிடுவித்தல் இதில் ஆடு வெட்டுதல் முதலியன நடைபெறுமென்பர்.

36. மணிசந் தகில்கொண் முகைதீன் வரையின் மருவியவர்
பிணிதங்கி னேன்பெரும் பேய்தங்கியதெனப்பேதையனை
கணிகொண் டிழிவெறி கொண்டனளீங்கினைதக்கைவிடவே
துணிகொண்டுரை மருந்தீகுதிவேல்விழித்தோகைமின்னே

இ-ள் இரத்தினங்களையும் சந்தன மரங்களையும் அகில் மரங்களையும் கொண்ட முகைதீனது மலையின் கண்ணே என்னைக் கலந்தவர்பால் காதற் பிணிப்பைப் பொருந்தின என்னிடத்தில் பேய்தங்கி யிருக்கிறதென்று அறியாமையுள்ள தாயானவள் உறுதிசெய்து இழிவாகியவெறியாட்டை மேற்கொண்டனள். இங்கே அவள் அதைக் கைவிடும்படியாகத் துணிந்து தெளிமொழியாகிய மருந்து கொடுப்பாயாக. வேல்போல் விழியும் மயிலியலுமுடைய சேடியே!

வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல்.

மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு இடையே பொருளீட்டுவான் பிரிதல்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்.

37. பொருளிலை யேனலம் பூண்பதின் றூற்கடற் பூதலத்தே
மருளிலை வேல்விழி மாதே வரைந்திட வாய்ப்பகொண்டு
தெருளில கக்கடி திற்சேர் குவலவட் டேற்றியுரை
அருளில கும்முகை தீனுரை போலென் னறையுமொன்றே

இ-ள். மயக்கந்தரும் இலைவடிவாகிய வேலனைய கண்களையுடைய பெண்ணே! திரவியமில்லையானால் கடல்சூழ்ந்த பூவுலகில் இன்பம் பொருந்துவதில்லை.(ஆதலால்)மணத்திற்கு ஏற்றநிதி தேடிக்கொண்டு தெளிவு விளங்க விரைவில் வருகின்றேன். நீ உன் தலைவிக்கு உரைத்துத் தேற்றுவாயாக. கருணை விளங்கும் முகைதீன் மொழிபோல் எனது சொல்லும் ஒன்றேயாகும்.

தலைவி இரங்கல்.

38. கருப்பொன் னெனவெனைக் கண்டு வெறுத்துக் கதிருமி
அரும்பொன் றரவகன் றுரெனிலென் னுடலங்கமெலாம்[ழும்
துரும்பொன் றிடமெலிந் தாவியும் போமினித் துன்னியவப்
பெரும்பொன் னெவர்பெற வார்முகை தீன்வரைப் பெண்
மயிலே

இ-ள். முகைதீனது மலையிலுள்ள பெண்மயில் போன்ற தோழீ! என்னை இரும்பெனத் தெளிந்து வெறுப்புற்று சுடர்வீசும் அரிய பொன்தேடச் சென்றார் என்றால், இனிமேல் எனது உடலிலுள்ள உறுப்புகளெல்லாம் துரும்புபோல் வாடி உயிரும் பிரியும். (அதன்பின்) கிடைத்த அம்மிகுந்த பொன்னைப் பெறுபவர்கள் யார்?

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

தன் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவுறுத்தற்குத் தலைவன் ஊதிய சங்கு முழக்கத்தைப் பாங்கி கேட்டு அவன் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

39. கார்கண்டுமன்மதன்போர்கண் டுழன்றுசெங்காந்தளங்கை
சேர்வண் டுகமெலி சேயிழை யேமுகை தீன்பொருப்பர்
தேர்வந் ததுதெரி வித்தது சங்கொலி தேநிணம்பா
லார்வண் டொலித்தலிற்கேட்டிலையோமண மாகுமின்னே

இ-ள். மேகத்தைக் கண்டும், மாரன் போரைக் கண்டும் வருந்தி செவ்விய காந்தள் மலரன்ன கரங்களிலுள்ள வளைகள் கீழ் விழுமாறு மெலிந்த தலைவியே! முகைதீனது மலைத் தலைவருடைய இரதம் வந்ததை வலம்புரியோசை தெரிவித்தது. வாசனை நிறைந்த நினது கூந்தலிற் சேர்ந்த வண்டுகளினொலியால் நீ கேட்டாயில்லை போலும். இப்போதே மணம் நிகழும் (வருந்தாதே).

வரைவு மலிவு.

கல்யாணத்தைப் பற்றிய செய்திகளின் மிகுதி

தலைவன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி தலைவிக்கு உரைத்தல்

தலைவன்பரிசம் விடுத்தமையைத் தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவித்தல்.

40. முருந்துந் தளவு மிகநாணு மூரன் முகில்சிரத்திற்
பொருந்துங் கொடியனை யாய்முகை தீன்புகழ் போனிமிர்ந்து
திருந்துன் றனவிலை யாயெலை யற்ற செழுந்தனங்கள்
மருந்தும் பொருவு மகிழ்நர்தந் தார்மணம் வாய்த்திடுமே

இ-ள். மயிலிறகடி முள்ளும் முல்லையரும்பும் மிகவும் வெட்குப்படியான பற்களைக்கொண்டு மழையைத் தலையிற் கொண்டகொடிபோன்றவளே! முகைதீனுடையகீர்த்திபோல் செம்மையாயோங்கிய உனது கொங்கைகளுக்கு விலையாகக் கணக்கற்ற செழித்த திரவியங்களை அமுதமுமொத்த தலைவர் கொடுத்தனர். இனி மணம்பொருந்தும் (நீ, வருந்தற்க.)

பாங்கி தமர்வரை வெதிர்ந்தமை தலைவிக்கு உணர்த்தல்

தலைவன் வரைதலைத்தமர் எற்றுக்கொண்டமையைப் பாங்கி தலைவிக்கு உணர்த்துதல்.

41. பொன்னுந் துகிலும் புனைமணி துற்றிய பூண்களுடன்
இன்னும் பலவு மியங்க டுவைப்பநல் லேல்வைதனில்
மன்னும் படிதந் தனர்முகை தீன்வெற்பர் மாமகிழ்வு
துன்னும் படிநம ரேற்றனர் தூமொழிச் சுந்தரியே

இ-ள் முகைதீனது மலைத்தலைவர், பொன்னும் வத்திரங்களும் அழகிய இரத்தினங்கள் பதித்த ஆபரணங்களோடு மற்றும் வேண்டுவன பலவும் வாத்தியங்கள் முழங்க நல்ல முகூர்த்த நேரத்தில் வாய்க்கக் கொடுத்தனர். நம் குடும்பத்தார் மிகக் களிபொருந்தும் வண்ணம் பெற்றுக்கொண்டனர். கபடமற்ற மொழியையுடைய அழகியே!

தலைவி உவகையாற்றுது உளத்தொடு கிளத்தல்

உவகை ஆற்றுது—உவகையை அடக்க இயலாமல்.

42. கொந்தஞ் செறிபொழில் வாவிகள் சூழ்திருக் கோம்பை யில்வாழ்
சந்தஞ் செறிமுகை தீன்பகை போலலர் தாங்கியவாய்
பந்தம் படும்படை மாரனு மோடிப் பதுங்கிடுவான்
நந்தந் தலைவர் மணஞ்செய வுற்றனர் நன்மனமே.

இ-ள் எனது நல்லமனமே! பூங்கொத்தும் அழகும் நெருங்கிய சோலைகளும் தடாகங்களும் சூழ்ந்த சிறப்பான கோம்பை நகரில் வாழும் அழகு பொருந்திய முகைதீனு டைய பகைவர்களைப்போல் அலர் தூற்றிய மங்கையர் வாய் கள் அடைபட்டுப் போகும். ஆயுதங்களுடைய மன்மதனும் ஓடிஒளிந்து கொள்வான். நம்முடைய தலைவர் மணம்புரிய வந்தனர்.

மணம் பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலை காட்டல்,

கலியாணத்தின் பொருட்டுத் தூர்க்காதேவியைத் தலைவி வழி படும் நிலையை தலைவனுக்குத் தோழி காட்டுதல்.

43. சுரக்குஞ் சுரபி நிகர்முகை தீன்வரை சூழுமிரு
கரக்குஞ் சரமனை யாயணக் கைமணக் காப்பெனவே
வரக்குஞ் சரியனை யாண்மலர் தூவி வழுத்தியருள்
தரக்கும்பிடுநிலை காண்டியின் னேயிவண் சார்ந்துநின்றே

இ-ள் நீரைப் பெருக்கும் சுரபி நதியை, அல்லது அமுதைப் பெருக்கும் காமதேனுவை யொத்த முகைதீனது மலையிலுலாவும் இரு கைகளையுடைய ஆண்யானை யொத்த தலைவா! தூர்க்கையைக் கலியாணக் காவலாக வரத்தையுடைய தேவயானை யன்னவள் மலரைத் தூவி வாழ்த்தி, கிருபை தரும்படி (கேட்டு) வணங்கும் நிலையினை இப்பொழுது இங்கே ஒதுங்கி நின்று காண்பாயாக.

வரைதல்

மணஞ் செய்துகொள்ளல்

வரைந்துழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துரைத்தல்

மணஞ்செய்து கொண்டவிடத்து அதனைக் கண்டவர் மகிழ்ந்துகூறுதல்.

44. செந்தா மரைக்கணன் செந்திருமா தினைச்சேர்ந்தமையும்
அந்தா ரயிலவ னுர்குற மானை யணைந்தமையும்
நந்தா துவமை யுரைத்திட லாமிவர் நானிலத்தில்
மைந்தார்ந் திடுமுகை தீன்புகழ் போல்வள மன்னுகவே.

இ-ள். செவ்விய தாமரை மலர்போற் கண்களையுடைய திருமால் இலக்குமியை யணைந்தமையும், அழகிய மாலை யணிந்த வேலைக்கொண்ட முருகன் (மலையிற்) பொருந்திய குறவள்ளியைக் கலந்தமையும் (இவர்களுக்கு) கெடாத உவமையாகக் கூறலாம். இப் பூமியில் வல்லமை நிறைந்த முகைதீனது கீர்த்தியைப்போல இவர்கள் செழுமை நிலைபெற வாழ்க.

கோம்பை முகைதீன் பலதுறைக் கோவை

முற்றுப் பெற்றது.

கோம்பை முகைதீன் வண்ணம்

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

ஆதி யானை யமல வருட்பெருஞ்
சோதி யானைத் துலங்கிடு தூயனைத்
தீதி லானைத் திகழ்பரி பூரண
வோதி யானை யொருவனை யுன்னுவாம்.

இ-ள் சகலத்திற்கும் முதல்வனை, குற்றமில்லாத கிருபை நிறைந்த பேரொளியானவனை, விளங்குகின்ற பரிசுத்தனை, தீமையில்லானை, ஒளிர்கின்ற சம்பூரண ஞான வடிவனை ஒப்பற்றவனாகிய இறைவனைக் கருதி வணங்குவாம்.

சந்தக் குழிப்பு.

தானனாதந்ததன தன. தானதந்ததன, தன
தானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன... தந்ததந்தான
தனதாந்த தனதான தானன.

ஆண்கலை

பூதலமுய்ந்திடவே தயைமேவு நெஞ்சுடனே கவி
மாபெருந்தனி யாரணந்தரு வாயரெங்குநி, றைந்தநந்தேவ
தூதென வந்திடுமா நபி மாரினந்தனிலே மணி
யாகவந்தாதி தூயசுந்தர ஞைருடும்புவி ளம்பவன்றேவு
போத மிசந்துடையா ரளி சூழ்தணந் தொடையார் நபி
நாயகங்கனி வாய்புகழ்ந்தப ராபரன்றனை யென்றநன்றுக

மனமார்ந்த குணமேவு சீரினன்

பூமலரம்புடையா னிக ரேர்சிறந்துடையா னலர்
மாதுதங்கிய மார்பனங்கலை மேவுசிந்தைசி றந்தபண்பாள
னுவலனண்டமுலா வுறா காரெனுங் கொடையா னிகல்

யாவும்வென் றணி வாகைகொண்டமெய் வீரனன்புறு
நெஞ்சகன்பாகு
பூமதுமென்கனிபா ணிகர் போதவின்சொலனீள் வரை
போலுரம்பெறுவாகனிந்திரபோகமிஞ்சியவன்பெருஞ்சோலை

வளர்கோம்பை நகர்வாழும் வாய்மையான்

சூதநெருங்குதெனுர், பல, வார்மரம்புடைசூழ் - பொழின்
மேவுமந்தட வாவியுந்தொடு கூவமுஞ்செறி கின்றபண்பூவும்
வாணி முந்திருவே வளர் மாடமும்பலமேவ யுடை
யானுறுந்தன நீடிடும்பெரி யானருங்கலை கொண்டு பண்பான்
தூய்மைபெறும்புலவோர் தமிழ் சூடிடும்புகழர் னுயர்
யோகமுந்தெரி வானறம்பயில் சீர்நிரம்பிய வன்சிறந்தாக

முனமோர்ந்து தெளிஞான மேன்மையான்.

சூழுமருங்கலைதேர் கவி வாணர்தந்திறமேல யறி
வாலறிந்தவ ராகமுங்களி மேவவுந்தரு செங்கையன்பூரி
போலமைமைந்தர்களே பெறு சீர்நிரம்பியமா புகழ்
சூடுசுந்தர னுடிவந்தவர் சோர்வுகண்டுவ ழங்கிடும்பாரி
தூயவருங்கலைமா மதி யானனன் றனேர், தகை
யானுயர்ந்தவு தாரனெண்டிசை மேவுறும்பெயர் கொண்ட
சிங்கார

முகைதீன்ற னுயர்சோலை மாமினுள்.

பெண்கலை

மாதரருங்கலமே மயி லேபசுங்கிளியே யென
காரணந்தனி யேபுகுந்ததெ னுர்தலங்கொலி யைந்தின்றுசை
மீறிடவங்கசனே நனி போர்தொடங்கினனே மலர்
வாளிபைங்கழையாநெடுஞ்சிலை கோலியுந்தவ ருந்துகின்றேன்
மாருதம்வந்ததடி குயில் வாய்திறந்ததடி புது
மாமணம்புண ரேர்சுகம்பெடை கூடல்கண்டுமொ தங்கலிங்
கேது

தனமேந்து கொடியான பூவையே.

வாவியிருந்தனவே சிலை தாமிரண்டுளவே யொரு
தேருமுந்திரு வாரணங்களு நேரிருந்தன நின்பெரும்போரி

லாகமுலைந்ததடை விளை மோக மிஞ்சுதடை யிள
நீருமந்தட வாவியுஞ்சுவை மாமருந்துமி ருந்துமென்சோக
வாதையகன்றிடவே செய வேதினைந்திலைநீ வெகு
பூரிகொண்டுறு பேயெனுந்தகை லோபரொன்றினை
யென்றிடும்போது

சவிதாங்கு நகைகூடி நாணினுள்.

மோதுதடங்கடலூ டுழல் வார்பெறும்புணைபோ னகை
யாலணங்கனை யாளையங்கைக ளால்வலிந்துமுயங்கியம்போது
நேர்புகலுங் கனிவா ய்மு கேயருந்தியுநு லிடை
மேலிடுந்துகி னீவியங்கச வீடுகண்டுக னிந்தவின்போடு
மூசியணைந்துயிர்சே ருட ருமுமொன்றெனவே மத
வேளிருங்கலை யாலருஞ்செயல் கூடியின்புத துப்பிடுங்காலை

கனவாஞ்சை கொடுகூடி யாடினுள்.

மோடுறு கொங்கைகளா கிய மூரிவெங்கயமார் பிடை
மூழ்கவுங்கிளி போன்மொழிந்துக் போலமென்றும நம்பயின்
வார்குழையொன் றிடுகூர் விழி வாள்பிறங்கிடவே கொடி[ரேடி
நேரொடுங்கிடை பேநுடங்கிட வேவிளங்கிழை யுங்கலந்தால
மூரலெழுந்திடவே யணை நேர்கலந்தனளே மயி
லேயெனுந்தகை யாளொடுஞ்சுமபோகம்வந்து சிரம்பிடுங்காலை
களியார்ந்த சுகமாக மோவுமோ.

இவ்வண்ணத்தின் எட்டுத் தொங்கல்களையுந் தொடுத்த கவி.

மனமார்ந்த குணமேவு சீரினுன்
வளர்கோம்பை நகர்வாழும் வாய்மையான்
முனமோர்ந்து தெளிஞான மேன்மையான்
முகைதீன்ற னுயர்சோலை மாமினுள்
தனமேந்து கொடியான பூவையே
சவிதாங்கு நகைகூடி நாணினுள்
கனவாஞ்சை கொடுகூடி யாடினுள்
களியார்ந்த சுகமோவ லாகுமோ.

வண்ணமென்பது சந்தக்குழிப்புகளுடன் அகப்பொருட் டுறைகளைத் தழுவி வரும்.

கோவை, வண்ணம், முதலியவைகளில் கற்பனைத் தலைவன், பாட்டுடைத் தலைவன், என இருவருண்டு. அப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு உரியவனாகவும், அனுபவிப்பவனாகவும் கற்பனைத் தலைவன் வருவன். அந்நிகழ்ச்சிகள் நிகழும் இடத்திற்கு உரியவனாகப் பாட்டுடைத் தலைவன் வருவன். இதில் ஆண்கலை, பெண்கலை, என இருபிரிவுண்டு. ஆண்கலை, பாட்டுடைத் தலைவனது, தெய்வங் கொள்கை, மரபு, திரு, வீரம், திறல், அறிவு, ஒழுக்கம், கொடை, அழகு, முதலியவைகளைக் கூறும். பெண்கலை அகப்பொருட்டுறைகளைமட்டுங் கொண்டுவரும்.

இவ்வண்ணத்தில், கற்பனைத் தலைவன் பாட்டுடைத் தலைவனுடைய சிறப்புகளைக் கூறி அவனது சோலையில், தலைவியைக் கண்டு கலந்து மகிழ்ந்ததாகக் கூறுகின்றான்

இது கற்பனைத் தலைவன் கூற்று.

—சீரனன்

புதல—

இ-ள். பூவுலகம் ஈடேறும்படி கருணைபொருந்திய திருவுள்ளத்துடனே கலிமாவைப் பெற்றுள்ள ஒப்பற்ற வேதத்தைத் தந்த திருவாயை யுடையவரும் எவ்விடத்திலும் நிறைந்த நமது கடவுளனுப்பிய தூதர்களாக வந்த பெருமை பொருந்திய நபிமார்களின் கூட்டத்துள்ளே இரத்தினமாக வந்து அவதரித்த பரிசுத்தமான அழகுடையவரும், அக்காலத்தில் உடும்பைப் பேசும்படி கட்டளையிட்ட ஞானம் நிறைந்தவரும், வண்டுகள் மொய்த்துள்ள குளிர்ச்சியும் அழகும் பொருந்திய மாலையணிந்தவரும், ஆகிய நபிநாயகம் தின் கொவ்வைக் கனிபோன்ற திருவாயாற் புகழப்பெற்ற மெய்க் கடவுளை எப்பொழுதும் சிறப்பாக மனத்திற்கொண்ட நற்குணந் தங்கிய செல்வமுள்ளவன் - என்பதாம்.

பூமல— —வாய்மையான்

இ-ள். அழகிய மலர்ப் பாணங்களையுடைய மன்மதன் போல் அழகு மிக்கவன். தாமரைப்பூவில் வாழும் இலக்குமி வசிக்கப்பெற்ற மார்பினன். விளங்குகின்ற கல்வி நிறைந்த உள்ளத்தில் சிறந்த குணங்கள் அமைந்தவன். நாவலவன். ஆகாயத்தில் உலாவும் மேகமென்னும்படியான கொடையுடையவன். பகைவரையெல்லாம் வென்று அழகிய வெற்றிமாலை சூடிய உண்மைப் பராக்கிரமன். அன்புள்ள நெஞ்சினன். வெல்லக்குழம்பு பொலிவுள்ள தேன் மெல்லிய முக்கனி பால் இவைகளைப்போல் அறிவு நிரம்பிய இனிய சொல்லினன். நெடிய மலைபோல் வலிமைபெற்ற தோளினன். இந்திரன் போல் சுகபோக மிக்கவன். பெரிய சோலைகள் வளர்கின்ற கோம்பை நகரில் வாழ்கின்ற சத்தியவான் - என்பதாம்.

சூதநெ— —மேன்மையான்

இ-ம். மாமரங்கள் தென்னைமரங்கள் பொருந்திய பலா மரங்கள் நிறைந்த பலமரங்கள் ஆகியவை எப்பக்கமுஞ் சூழப் பெற்றசோலையும், அழகுபொருந்திய விசாலமான தடாகமும், தோண்டப்பட்ட கிணறுகளும், பலவிதப் பயிர்கள் நெருங்கியுள்ளனவான திருந்திய விளைநிலங்களும், வர்த்தகமும், இலக்குமி வாழும் அநேக மாளிகைகளும், உடையவன். மிகுந்த திரவியங்கள் ஓங்கப்பெற்ற பெரியோன். அருமையான நூலறிவு கொண்டு நற்குணமான பரிசுத்தம் பொருந்திய கவிஞர்களது தமிழ் மாலைபுனைந்த புகழுடையவன். உயர்ந்த மனக்குறிப்புகளைக் குறிப்பாலுணர்ந்து தெளியும் அறிவினுயர்ந்தவன் - என்பதாம்

சூழுமருங்— —மாமினுள்

இ-ள். ஆராயத்தக்க பெரிய நூல்களை ஆராய்ந்த கவிஞர்களுடைய தாரதரங்களைத் தன் அறிவினலறிந்து அவர்களது மனமுங் களிப்படையக் கொடுக்கின்ற செங்கரத்தான். பொன்போல் சிறப்படைந்த மக்களைப் பெற்ற திருநிறைந்த

வழங்கியவர்

பெரிய கீர்த்தியைப் புனைந்த அழகன். தன்னையடைந்தவர்களுடைய தளர்ச்சியைக் கண்டு நிதி கொடுக்கின்ற பாரிவள்ளலை ஒத்தவன். சுத்தமான அரிய சந்திரிகையைக்கொண்ட மாண்புள்ள சந்திரன் போலும் முகத்தினன். தனக்குத் தானே இணையானவன். மேலானவுதாரன். எட்டுத் திசைகளிலும் பரவிய பிரதாப அலங்கார முகைதீனது உயர்ந்த பூங்காவில் நின்ற பெருமை பொருந்திய மின்போன்றவள் - என்பதாம்.

மாதரருங்— —பூவையே

இ-ள். பெண்ணினத்திற்கு அரிய ஆபரணம் போன்றவளே! மயிலே! பசியகிள்ளையே! இச்சோலையின் கண்ணே நீ தனியாக வந்ததற்குக் காரணம் யாது? எனது தவப் பயன் இன்று வந்து பொருந்தியதோ! ஆசை யதிகரிக்க மாரனுனவன் மிக்க போரைத் தொடங்கிவிட்டான். மலர்ப் பாணங்களைப் பசிய கரும்பாகிய நெடிய வில்லை வளைத்துச் செலுத்துவதால் நான் துன்புறுகின்றேன். அந்தத் தென்றலும் வந்துவிட்டதடி. குயிலும் வாய்திறந்து கூவுகின்றதடி. புதிதாக மணங்கூடிய அழகிய கிளிகள் தம் பெண்கிளிகளோடும் கூடுதலைக் கண்டிருந்தும் இங்கே விலகி நிற்பது ஏன்? கொங்கைகளைச் சுமந்த கொடியான் பூவை மொழியாளே - என்பதாம்

வாளியி— —நாணினுள்

இ-ள். அப்புகளும், இருவிற்களும் உன்னிடம் இருக்கின்றனவே. ஒரு இரதமும் செலுத்துகின்ற இரு யானைகளும் நேராக இருக்கின்றன. உனது பெரிய யுத்தத்தில் எனது மனம் நெகிழ்ந்து விட்டதடி. உண்டான மோகம் அதிகரிக்கின்றது. இளநீர்களும், அழகிய விசாலமான தடாகமும், மதுரமான அரிய அமுதமும், உன்னிடமிருந்தும் எனது மோகச் சோக வேதனை நீங்கும்படி புரிய நீ நினைத்தாயில்லையே. மிகுதியாகிய திரவியங்களை அநுபவியாமலும், பிறர்க்குதவாமலும், காத்துக்கொண்டிருக்கிற பேயையொத்த

குணமுடைய உலோபிகளையொத்தனை. என்று நான் கூறிய காலையில் பிரகாசம் பொருந்திய புன்னகை காட்டி நாணுற்றாள்.

மோது— —யாடினள்

இ-ள். கரையைத் தாக்குகின்ற விசாலமான கடலின் நடுவே அகப்பட்டு வருந்துபவர்கள் பெற்ற தோணிபோன்ற புன்னகையால் தெய்வப் பெண்போன்றாளை எனது அழகிய கைகளால் வலியப் பற்றித் தழுவி அழகிய குமுத மலருக்கு இணையாகக் கூறும், கொவ்வைக் கனிவாய் அமுதத்தை யுண்டும், நூல்போன்ற இடையிற் பொருந்தி வத்திரத்தை நீக்கி மாரனது மாளிகையைக் கண்ணுற்று முதிர்ந்த இன்பத்துடன் நெருங்கிச் சேர்ந்து உயிர்தங்கிய உடல் இரண்டும் ஒன்றென்னும்படி செருக்குள்ள மாரனது விரிந்த ஆகம முறைப்படி ஆலிங்கனம் முதலிய அரிய செயல்களைப் புரிந்து இன்பம் நிறைந்து வழியுப்போது மிகுந்த பாசத்துடன் சேர்ந்து விளையாடினாள் - என்பதாம்.

மோடணி— —மோவுமோ

இ-ள். பெருமை பொருந்திய தனங்களாகிய வலிய வெவ்வியயானைகள் எனது மார்பின்கண்ணே யழுந்தவும் கிளிபோல் கொஞ்சிப் பேசி என் கன்னங்களைச் சுவைத்துக் கொலைத்தொழில் பழகிச் சென்று நீண்ட காதுகளிற் பொருந்துகின்ற கூரிய கண்களாகிய வாள்விளங்கவும், கொடிபோலொடுங்கிய இடை துவளவும், விளங்குகின்ற ஆபரணங்கள் கூடி யொலிக்கவும், சரச நகையுண்டாகவும், என்னை நேர்ந்து கூடினாள். மயில் போன்ற சாயலை யுடையாளுடன் சமமாகிய போகம் உண்டாகி நிறைந்த காலத்திலே மகிழ்ச்சி பொருந்திய சுகம் என்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்குமோ (நீங்காது) என்பதாம்.

———

அகப் பொருள் தனித்துறைக் கவிகள்.

இது தலைவியின் அழகையுங் காதலையும் பாங்கி தலைவனிடம் கூறுதல்.

(1) ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்.

கருமுகில் சுரிகுழல் விதுநுதல் சிலைநுதல்
கணைவிழி வளைகுழையே
கமழ்குமிழ் வளிவழி துகிரிதழ் முகைநகை
கணடியு முயர்களமே
வருவளை மிடறமை புயமுள ரிகைகட
மலைமுலை வடவிலையே
வயிறிழை யிடையர வல்குறு நிதி யகரிகர்
வளர்துடை கணையுறைவே
உருமிகு கணையடி கமடமும் வெளியடி
யொளிர்வன சமுமடியே
உறுகுழல் கிளிகுயின் மதுமொழி மயிலிய
லுயர்பிடி யனநடையார்
திருமக ளனையளு னிடமயல் பெருகின
டெளிதமி முணர்முகைதீன்
திகழ்பெயர் பெறுபுர வலவிவ டனைமகிழ்
செறிதர வணைகுவையே

இ-ள். கரியமேகம்போல்நெளிந்த கூந்தலும், சந்திரன் போல் நெற்றியும், வில்லனைய புருவங்களும், அம்புபோன்ற விழிகளும், வள்ளைக் கொடியொத்த காதுகளும், மணந்தரும் குமிழம்பூ வொத்த மூக்கும், பவளம் போன்ற அதரங்களும் முல்லையரும்பொத்த பற்களும், கண்ணாடி போன்ற கபோலங் களும், ஊர்கின்ற சங்குபோன்ற கழுத்தும், மூங்கிலொத்த தோள்களும், தாமரை மலரனைய கரங்களும், குடமும் மலையும் போன்ற தனங்களும், ஆலிலைபோன்ற வயிறும், நூலனைய இடையும், பாம்பின் படமனைய நிதம்பமும், யானையின் கர மனைய துடைகளும், அம்புகள் தங்கும் தூணிபோன்ற அழகு

மிக்க கணைக்கால்களும், ஆமை முதுகொத்த புறவடிகளும், தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களும், சுவைமிக்க குழல் கிளி குயில் தேன்போன்ற சொற்களும், மயில்போன்ற சாயலும், உயர்ந்த பெண்யானை அன்னம் போன்ற நடையும், பொருந்திய இலக்குமி போன்றவள் உன் மீது மையல் மிகுந்தாள். தெளிவுள்ள தமிழறிந்த முகைதீனென்ற விளங்குகின்ற பெயரைக்கொண்ட மன்னவா! இவளை மகிழ்ச்சிகூரச் சேர்வாயாக - என்பதாம்.

இதுவுமது.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(2) உந்தியெனுஞ் சுழியெழுந்த வுரோமமெனும்பசுந்தாளி
னுபய மான
அந்தியம்போ ருகமுகைகொண் டாண்மதற்கு மெழுதரிய
வழகே கொண்டாள்
கொந்தியங்குங் கோதைதனைக் கூடிடுவாய் கொழும்பணைசேர்
கோப்பைக் கோவே
சந்திரனேர் நகைமுகத்து முகைதீனே தமிழமுதந்
தனையுண் போனே

(குறிப்பு):—உந்தி - கொப்பூழ். சுழி - நீர்ச்சுழல். பசுந்தாள் - பசியதண்டு. உபயம் - இரண்டு. அம்போருகமுகை - தாமரை யரும்பு கொந்து - பூங்கொத்து. இயங்கும் - விளங்கும். கோதை - கூந்தலை யுடையாள். கொழும்பணை - செழித்த வயல். கோ - அரசன், தலைவன்.

இது தலைவியின் விரகதாபத்தைக் கூறித் தலைவனைப் பாங்கி யழைத்தல்.

ஷை விருத்தம்.

(3) பூவைகிளி யம்மனைகந் துகமறந்தாள் பாயசமும்
புளிக்கு தென்றாள்

பூவையயில் விழிபொருந்தா ளுணவருந்தாள் புலம்பியணை
புரண்டா ளும்பர்
காவைநிகர் கரதலத்துக் கோம்பைமன்னே கருணைமிகக்
காட்டி யெங்கள்
பாவைதனைப் பரிந்தணைவாய் பாணித்தல் பரிபவமாய்ப்
பரவுந் தானே

குறிப்பு:—பூவை- நாகணவாய்ப்புள். அம்மனை-கழங்கு. கந்துகம் - பந்து. பூ வை அயில் - அழகிய கூரிய வேல். உம்பர்கா - கற்பகச்சோலை. பாணித்தல் - காலம் நீட்டித்தல் - பரிபவம் - துன்பம்.

கிள்ளைவிடு தூது.

தலைவி தலைவனிடம் கிளியைத் தூதனுப்புவது.

(4)வண்ணநறும் பசுங்கிளியே கோம்பைநகர்க் கோர்திலக
மானுஞ் சீர்த்தி
அண்ணன்முகை தீனிடஞ்சென் றடுமாரன் புரிகொடுமை
யதனை லாவி
துண்ணெனவேங் குறுமெனது நிலைவிளம்பி யழைத்தி
மதன் தடுக்காய்ப் பேதைப்
பெண்ணிடங்காட் டியவீரப்பெருந்தகைபாற்சாட்டெனநாம்
பேசு வோமே.

குறிப்பு:—வண்ணம் - அழகு. சீர்த்தி-சிறப்பு. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன். அடல் - வலிமை. அழைத்தி - கூப்பிடுவாயாக.

கனவு நலிபுரைத்தல்.

தலைவி கனவால் தான்படுந் துன்பத்தைப்
பாங்கியிடங் கூறல்.

(5)ஆற்றலினாற்றண்ணளியாலருங்கலையாற்பெருங்கொடையா
லறிவாற் பூவி
னாற்றிசையும் புகழ்மணக்கும் முகைதீனன் னுவலர்க்கு
நண்பன் பண்பாய்

நேற்றிரவி லிதழ்பருகி முலைநெருடிக் கலந்தானந்
நேரங் கோழி
கூற்றுவன்போற் கூவினதால் விழித்தெழுந்தென்
கோக்காணேன் குலைந்தேன் தோழீ

குறிப்பு:—ஆற்றல் - வலிமை. அளி - கருணை. கூற்றுவன் - யமன்.

நற்றுயிரங்கல்.

(6) தலைவன் பவனி கண்டு மெலிந்த தலைவியின் நிலைகண்டு
தாய் வருந்திக் கூறுதல்.

திருமாலைப் புயனழகு திகழுமுகை நீன்பவனிச்
செவ்வி கண்டு
பெருமாலைக் கொண்டெனது பெருந்தவத்தாற்
பிறந்தமடப் பேதை மாரன்
பொருமாலைக் கரும்பாலு மரும்பாலுஞ் சுரும்பாலும்
புணரி மேற்போ
தருமாலைப் பிறையாலுங் குலைந்துலையிற் றளிர்மானத்
தளர்ந்திட் டாளே.

குறிப்பு:—செவ்வி - அழகு. மால் - ஆசை. மயக்கம். சுரும்பு - வண்டு. புணரி - கடல். போதரும் - வரும், உதிக்கும். மான - போல.

தலைவி கூற்று.

தலைவி விரகந் தாங்காது சேடியரிடம் கூறல்.

(7)கந்தரக்குந் தளவருப்புத் தனமடவீர் கலைமதியுங்
கடத்தோன் வெற்ப
கந்தரக்கொந் தளவியழிதன் காலுமனல் கொடுவரிபோற்
காயப் பாயக்
கந்தரக்குங் கயமுண்விளங் கனியானேன் முகைதினைக்
கண்டே நற்போ
கந்தரக்கும் பிட்டேனென் றுரைத்தழுமி னெனதுயிரைக்
காணு மாறே

இ-ள். மேகம்போற் கூந்தலும் அரும்பனையகொங்கைகளு முடைய சேடிகாள்! கிரணங்களையுடைய சந்திரனும், கும்பமுனிவனது மலையிலிருந்து வரும் தென்றலும், தீயும் புலியும்போல காயவும்பாயவும், அதனுல்கட்டுத் தறியையுமறிக்கின்ற யானையுண்ட விளாம்பழமானேன். நீவிர்முகைதீனைக் கண்டு நல்ல போகசுகத்தைத் தரும்படி வணங்கினேன் எனக்கூறி அழையுங்கள். அதுவே என் உயிரைப் பார்ப்பதற்கு வழி

இதுவுமது.

தலைவனது மாலையைப்பெற விரும்பிக் கூறுதல்.

ஒன்பதின்சீர் அகவல் விருத்தம்

(8) திங்கள் வெங்கதிர் சிந்த வுங்கொடு தென்றல்
வந்திடர் செய்ய வுஞ்சமர் செய்யும்வேள்
வெங்க ரும்புகு ழைந்து வண்டமர் வண்டு
விண்டது விஞ்சு கங்குலும் வந்ததால்
மங்கு லுங்கரு வண்டி னங்களு மொன்று
குந்தள வல்லி மெல்லிடை மங்கைமீர்
துங்க னெம்முகை தீன ணிந்திடு தொங்க
றந்திலி ரென்கி லின்றுயிர் துஞ்சுமே.

இ-ம். சந்திரன் வெப்பமான கிரணங்களை வீசவும், கொடிய தென்றற் காற்றுவந்து துன்பம் புரியவும், யுத்தம் புரியுங் காமனது வில்லாகிய கரும்பு வளைந்து வண்டுகள் தங்கும் மலர்ப்பாணங்களை விட்டது. விரிந்த இரவும் வந்தது. மேகமுங்கரிய வண்டுகளும் போன்ற கூந்தலும் கொடிபோல் மெல்லிய இடையுமுடைய மாதர்காள்! என் தலைவனாகிய முகைதீன் புனையும் மாலையை வாங்கித் தராதிருந்தீராகில் இன்றைக்கே எனது உயிர் நீங்கும் என்பதாம்.

மேகவிடு தூது.

இது, தலைவி, தலைவனிடம்மேகத்தைத் தூதாகச் செல்லச் சொல்லுதல்.

பதின்சீர் அகவல் விருத்தம்.

(9) சங்கி னந்த வழ்ந்து றைந்தி டுந்த ரங்க
மொண்டு கொண்டு விண்டு தங்கியே
வெங் கயங்க ளுப்பு யங்க மூங்க லங்க
வென்ற திர்ந்து மின்ற யங்கவே
இங்க ணெங்கு மம்பு சிந்து மங்குலெங்க
ணன்ப மைந்தி லங்கு முகைத்தின்
தங்க ணண்டி மங்கை கொங்கை யின்சு கம்பு
ணர்ந்தி டென்று தஞ்ச மியம்பே

இ-ம். சங்குக் கூட்டங்கள் ஊர்ந்து வசிக்கின்ற கடல் நீரை முகந்து ஆகாயத்தில் தங்கி வெவ்விய யானைகளும் பாம்புகளும் கலங்கும்படி வென்று முழங்கி மின்னல்கள் விளங்க இவ்வுலக மெங்கும் நீரைப்பொழிகின்ற மேகங்காள்! நீவிர் என்மீது அன்புகொண்டு விளங்குகின்ற முகைதீனிடத்தில் நெருங்கி இப்பெண்ணினது கொங்கைகளின் இன்பத்தைப் பொருந்துவாயென்று எனது எளிமையைக் கூறுவாயாக-என்பதாம்.

நலம் பாராட்டல்.

தலைவனைக் கலந்த தலைவி நிகழ்ந்தவைகளை மகிழ்ந்து தோழியிடம் கூறுவது.

பதினொரு சீர் அகவல் விருத்தம்.

(10) மடமாதர் சூழ மலர்கொய்ய நீடு வளர்சோலை சென்று
தனியே பிரிந்து மணமேவு சந்தி னிழலி
னிடமேவி நின்ற பொழுதே யனங்க னெழில்கண்டு நாணு
மியல்கொண்ட தேக னிசைமண்டு வள்ளன் முகைதீன்
திடமேவி வந்தெ னகையே யறிந்து திரண்மார் பணைத்த
தாநீர் குடித்தி லகுவார் செறித்த திறன்மா
கடயானை யங்கை யுறவே கலந்த களிசேரு மின்பு
வரியெல்லை யில்லை கணைவாள் விழிப்பெண் மயிலே

இ-ள். இளமங்கையர் சூழ்ந்து வர மலர் கொய்யும் பொருட்டு நீண்டு வளர்ந்த சோலைக்குப் போய் நான் தனியாகப் பிரிந்து வாசனை பொருந்திய சந்தனமர நிழலினிடத்தே சேர்ந்து நின்றபோது மாரனும் அழகைக்கண்டு வெட்கும் படியான சாமுத்திரிக முறைப்படி யமைந்த உடம்பைக் கொண்டவனும், கீர்த்தி நிறைந்த கொடையாளியுமான முகைதீன், உகாரத்துடன் வந்து எனது புன்னகைக் குறிப் புணர்ந்து திரண்ட தனது மார்பில் என்னை யணைத்து வாயிதழ்களின் அமுதைப் பருகி விளங்குகின்ற இரவிக்கைக்குள் அடக்கப்பட்ட தனங்களாகிய வலிய மதயானைகள் தனது அழகிய கைகளிற் பொருந்தும்படியாக என்னைப் புணர்ந்த களிப்பு மிகுந்த இன்பக் கடலுக்கு கரைகிடையாது. அம்பும் வாளும் போன்ற கண்களையுடைய பெண் மயிலே! என்பதாம்.

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

குறளடி விருத்தம்.

1. நகைசேர் முகனே
பகைதீ ருரனே
சிகைசேர் சிரனே
முகைதீன் மனனே.

குறிப்பு:—நகை - ஒளி, சிரிப்பு. உரம் - வலிமை. சிகை - கேசம்.

சிந்தடி விருத்தம்.

2. கோம்பை யம்பதி கொண்டவன்
தேம்பொ திந்தமை செஞ்சொலான்
தாம்பி றங்கரு டங்கினன்
சேம்பெ றம்முகை தீனரோ

குறிப்பு:—தேம் - தித்திப்பு, பிறங்கு - விளங்கு.

அளவடி விருத்தம்.

3. உருவளர் கோம்பையி லுயர்ந்து றைந்துளான்
திருவளர் ஷேக்கப்துல் காதிர் செய்தவத்
தொருபய னுலுல குதித்த வுத்தமன்
பெருமுகை தீனெனப் பிறங்கு பெட்பனே

குறிப்பு:—உரு - அழகு, வடிவு. பெட்பு - பெருமை.

நெடிலடி விருத்தம்.

4. அருவ மாயரு ளுருவமை யாதியின் றூதாய்
வருமெ லாநபி மார்கடந் திலகமாய் வயங்கும்
அருமை யார்முகம் மதலகி வசல்லமா மவர்கள்
திருமெ யார்மறை சேர்முகை தீன்செழிக் குகவே

கு-பு:—அருவம்-உருவின்மை- அருளுரு-கருணைவடிவு.

கழினெடிலடி விருத்தம்.

5. தீன்வளர வுற்றநபி நாயகமு றைத்தமறை
தேர்முறை செழித்தசெயலான்
தேன்வளர் சுவைத்தமிழி லேதெளிவு பெற்றறிஞர்
சேர்தரு பழுத்ததருவான்
மான்வளர் மதர்த்தவிழி மாதர்க டமக்குருவ
மாரனை நிகர்த்தவடிவான்
கான்வளர் தொடைப்புயனு லாமுகிலை யொத்தகர
காவல னுரத்துமுகைதீன்

குறிப்பு:—மறை-வேதம். தேர்-ஆராய்கின்ற. முறை-ஒழுக்கம். சேர்தரு-சேர்கின்ற. தரு-மரம்-மதர்த்த-செருக்குற்ற. உருவ - அழகிய. மாரன் - காமன். கான்-வாசனை. தொடை-மாலை. காவலன்-தலைவன், மன்னன். உரம்-வலிமை

எழுசீர் விருத்தம்.

6. உலகத் துயர்ந்த மிஹ்ரா ரதபபெ ணுடலைப் பிணித்த
பிணிகள்

754

விலகப் பிறந்த சபையிற் சிறந்த விறலன் துலங்கு விரதன்
கலகத் திடும்பை புரிவார் கலங்கு கனவே றுறழ்ந்து கலைஞர்
திலகத் திலங்கு முகைதீ னுயர்ந்த திருவார் குணுதி பதியே

குறிப்பு:—மிளிர்-விளங்கும். பிணித்த-கட்டிய. விறல்-வலிமை, வெற்றி. பிணிகள்-அடிமை நோய்கள். விரதன்-சத்தியவான். இடும்பை-துன்பம்-கனவுறு-மழை இடி.

எண்சீர் விருத்தம்.

7. திருவுருவா யருளுருவா யறிவுருவாய்த் திகழுந்
திறலுருவா கியபரமன் திருவருளால் முகைதீன்

வுருவுடலி லுறைபிணிக ளொருவியொழிந் திடுக
வுறுபகையு மொழிகவிட ரொழிககவ லொழிக

மருவுதனம் வணிகம்வயல் வரைநிலம்பல் சோலை
மாண்புடனே செழித்திலங்கி வளர்ந்துவளம் பெறுக

பெருநலமும் பெறுசுதரின் பேர்நலமு மகிழ்வும்
பெருகவெழி லுடனுடலம் பெட்புறவா ழியவே.

குறிப்பு:—அருள்-கருணை. திகழும்-விளங்கும். திறல்-வலிமை. பரமன்-கடவுள். உரு-அழகு, வடிவு. ஒருவி-நீங்கி. உறு-வலிமை, மிகுதி. இடர்-துன்பம். கவல்-கவலை. தனம்-பணம். வணிகம்-வியாபாரம். வரை-மலை. மாண்பு-பெருமை. சுதர்-மக்கள். எழில்-அழகு. பெட்பு-பெருமை

பாட்டுடைத் தலைவரின் முதற் புதல்வர் ஜனுப். ஷாகுல்ஹமீது இராவுத்தரவர்கள்மீது

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்

8. வாகுறு வாக னைங்கிலந் தெரிந்தோன் வளர்தமிழ்ச்
சுவைதெளி மாண்பன்
பாகுறு மொழிய னுயர்புகழ் முகைதீன் பாலருட்
டலைவனற் பண்பன்

நாகுறு தேக னளிர்மதி யூக னுவலர்
மனமகிழ் நண்பன்
ஷாகுல்ஹ மீது தற்பர னருளாற் சகலசம்
பத்துடன் வாழ்க

குறிப்பு;—வாகு- அழகு. வாகன்-புயமுடையவன். பாகு-வெல்லக்குழம்பு. தலைவன்-முதல்வன், மூத்தவன். நாகு-இளமை-நளிர்மதியூகன்-பெரிய அறிவில் நுட்பன்.

இரண்டாவது புதல்வி திருமதி. காதிர்பீவி அம்மையாரவர்கள் மீது

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

9. திருவளர் முகைதீன் செழுஞ்சுதை வயங்குந் திருந்திழை
மகளிர்க டிலகம்
மருவளர் குழலாண் மயினிக ரியலாண் மகிழ்நனுண்
மகிழ்வுறு மாண்பாள்
குருவளர் கோதை யறிவினிற் கற்பிற் கொள்கையிற்
கூர்ந்தவுத் தமியாள்
உருவளர் காதிர் பீவிதே வருளா லோங்கிய
திருவொடு வாழ்க

குறிப்பு:—சுதை-மகள். திருந்து இழை-திருத்தமாகச்செய்த ஆபரணம். மரு-வாசனை. குழல்-கூந்தல். மகிழ்நன்-கணவன். குரு-நிறம். கோதை-மாலைபோல்பவள். கூர்ந்த-மிகுந்த. தே-தெய்வம். திரு-செல்வம்.

மூன்ருவது புதல்வர்.

ஜனுப் காதிர்முகைதீன் இராவுத்தரவர்கள் மீது

10. மாதர்நன் னதிபோற் பொருள்வர வுடையான் வாருதி
நேர்திரு வாய்த்தோன்
சீதளமுகில்போ-லுதவிடுஞ் செங்கைத் திறன்முகை
தீன்நடுச் சேயன்
நீதறு வணிகச் செய்கைய னிறைந்த செவ்வியன்
கல்வியன் சிறந்த

காதர்மு கியித்தீன் கடவுளி னருளாற் கவின்மிகுந்
திருவொடு வாழ்க

குறிப்பு:—மாதர்-அழகு வாருதி-கடல். முகில் - மேகம்
செவ்வி-அழகு. கவின்-அழகு. திரு-செல்வம்.

நான்காவது புதல்வர்.
ஜனுப். ஷேக்கப்துல்காதிர் இராவுத்தரவர்கள் மீது
எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

11. வாக்குரை யாமு ஞேக்கியுள் ளறிவு மதிநுதி
வாய்த்திடும் வள்ளல்
ஆக்கமுந் தானே யாக்கிய முகைதீ னருந்தவத்
திளையசே யாஞேன்
நோக்குறு மெழில்சேர் வடிவினன் வணிக னுண்மதி
யினனெழுக் கஞ்சேர்
ஷேக்கப்துல் காதிர் தெய்வநல் லருளாற் றிருவொடு
சிறந்துவாழ் குகவே

குறிப்பு:—நுதி - கூர்மை. ஆக்கம் - செல்வம். சேய்-மகன்.
எழில்-அழகு. வடிவு-உருவம்.

குடும்ப வரலாறு.
நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

செந்தமிழ் வளங்குந் தேயந் தன்னிற்
செந்திரு வுறைசிவ காசிச் செழும்பதி
வாழ்ந்தவ னம்பதி தணந்து வளவயல்
சூழ்ந்திடு கோம்பையிற் றங்கிய தொல்லோன்

புண்ணிய மக்கம் போய்வந் ததனுல்
அண்ணல் ஹாஜிய ரெனுஞ்சிறப் பமைந்த
ஷேக்கப் துல்கா திர்என னுஞ் செம்மல்
ஆக்கிய தவத்தி லவனியி லுதித்த
சேய்களு மூவர் சீரியற் றபக்கல்
சாய்பெனும் பூமான் தான்முன் னவனே
நகைமதி முகத்து நல்லியற் பெரிய
முகைதீன் பிள்ளையாம் மூதறி வினனும்

எள்ள வில்லாச் சின்ன முதைகீன்
பிள்ளை வள்ளலும் பின்பிறந் தவரே
தலைமைப் புதல்வன் தமிழ்க்கவி தகைபெரு
ணிலைமைப் பெரியோ னிறைந்த நீதியன்
தனக்கிளை யான்முகை தீனைத் தம்மு
னெனக்கரு திடுசீ ரியல்பமை யேந்தல்
இறையடி மறவா விதயன் சிதமிக
நிறைதரு நீர னேர்மைய னறிவின்
மிக்கோர் மதிக்கு மிகுமாண் புடைய
தக்கோன் றபக்கல் சாய்பெனும் பூமான்
மூன்றாம் புதல்வன் முதிர்ந்த கருணையன்
சான்றோ ரன்பன் றழைத்த கல்வியன்
இறைவற் றொழுமு மீகையுந் திருவுந்
நிறைவுற் றவன்மிகு நேர்மைய னுதவி
புரிபெருங் குணத்தன் போதன் புண்ணியன்
உரிய தமிழ்க்கலை யுணர்ந்தோ னுணர்ந்தோர்க்
கிருநிதி யுதவு மியல்புடை வள்ளல்
பெருமிதன் சின்ன முகைதீன் பிள்ளையே
இத்தக வுடையார் நாப்ப ணிங்கருள்
வித்தென வுதித்த மேன்மையன் விதரணன்
தமிழ்வரும் கலையுந் தனிநபி நாயக
மமிழ்துறழ் மொழிதரு மருமறைப் பொருளும்
கற்றவன் பரத கண்டஞ் சுதந்திர
முற்றிடச் சிறைக்கு மஞ்சா வுத்தமன்
தென்னாட் டின்கண் தேசி யத்தினை
முன்னாட் டினரு ளிவனு முதல்வனே
எலப்பயிரிடு வோர்சபை யியற்றினன்
சீலப் பண்டமிழ் செழிக்கச் செய்தனன்
அருள்வழி விழிய னருங்குணப் பொருப்பு
தெருள்வழி யுளத்தன் செங்கனி மொழியன்
புலவரைப் போற்றிப் புரக்கும் புரந்தரன்
புலமையன் பகையைப் புறம்போக் குரத்தன்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் கூர்மதி கொண்டோன்
நெறிப்படு நேர்மையன் நிறைந்த கருணையன்

மிகையார் திருவினன் விண்புயற் கரத்தன்
முகைதீன் பிள்ளையாம் மொய்ம்புறு வள்ளல்
தந்த சிறூர்க ளூல்வர்க டம்மில்
மைந்தரு மூவர் மங்கையு மொருத்தியே
முன்னவ னறிவின் முன்னவ னெவர்க்கும்
நன்னயம் புரிவோ னற்கலை யுணர்ந்தோன்
வண்மையுங் கருணையும் வயங்கும் வாய்மையுந்
திண்மையும் பஃறொழிற் றிறந்தெரி நீர்மையும்
வணிக மாசியல் வண்டமி ழாங்கில
மணிவிவ சாய மவனியின் வழக்கியல்
தேர்ந்தோன் றீயரைச் சேராத் திண்ணியன்
ஓர்ந்துரை யுரைக்கு முத்தம னத்தன்
செப்புரை கடவாச் சீர்மைய னிளையர்க்
கொப்புற வருளுட னொழுகு முயர்ச்சியன்
பலவுயர் பண்பிற் பயந்தோர்க் கிணையெனச்
சொலநில முதித்த சுந்தர வேளே
ஷாகுல் ஹமீதெனுந் தாட்டிகன் மாதோ
வாகுறு மிவற்பின் வந்த மயிலியற்
கனிமொழி யுடையாள் கவினுறு நல்விற்
பனிமிளிர் கற்பின் பதிமதிக் களஞ்சியம்
சோதர ரென்னுஞ் சுடர்மும் மணிதொடர்
பீத நறுநாண் பிதாவின் பெற்றியுந்
தன்முன் றகவுந் தாங்கின டாமரைப்
பொன்முன் புகலும் புனிதப் பூவையே
பாதி மதிநுதல் பதிக்குயி ரனையாள்
காதிர் பீவிக் கணங்குழை மன்னோ
இச்சால் பினடனக் கிளையா னென்றும்
பொச்சாப் பேதும் பொருந்தான் றிருந்திய
வாணிபத் தொழிலில் வளமிகப் படைத்தோன்
பேணிய கைத்தொழிற் பிறந்த பலபொருள்
கொண்டு வணிகம் புரியுங் கொள்கையன்
மண்டு கல்வியுந் தெரிவான் வளங்கூர்
காதிர் முகைதீன் கண்ணியன் மாதோ
ஆதி பரம்பொரு ளருள்பெறு மிவர்களுள்

எல்லார் தமக்கு மிளையா னியனிறை
வல்லான் பொல்லா வழியிற் புகாஅன்
வர்த்தக மதியினன் வண்டுகில் வணிகன்
அத்தனுந் தப்முனு முரைமுறை யமைந்தோன்
வணமும் வனப்பும் வாய்ந்த மாட்சியன்
குணமிகுங் கல்வியுங் கொண்டோன் திண்டோள்
வேலக்கப் துல்கா திர்எனச் சிறந்த
ஆக்கப் பிதாமக னபிதா னத்தனே
அறம்பொரு ளின்ப மெனநல மமைந்த
திறம்படு பயனு ணடுவது சிவணினன்
பெரிய முகைதீன் பிள்ளைப் பூமான்
உரிய முறைமை யொன்றலெவ் வாறெனில்
தாதை நல்லறந் தனையர்க ளின்பமே
மேதைகொ ளவ்வறம் வளர்ந்து விளங்கவும்
பொன்படு பொருளே பூப்பது போல
தந்தை மகிழ்ந்து தனிப்பேர் பெறவும்
மைந்தர் வளர்திரு வாய்த்துக் களிக்கவும்
தான்புரிந் தனனிதைத் தரணியு மறியுமிக்
கோன்புரி நன்றிக்குக் குடும்பஞ் செய்வதென்
வான்புரி நன்றிக்கு வையகம் புரிவதென்
யூகத் துயர்ந்தோ னொளிர்மா னத்தன்
யோகத் துறையறி யுரவோ னிறைதரு
வாசி வசப்படும் வகையு மைவகை
மூசிய பூத வொடுக்கமு முற்படும்
ஆவி யொடுக்கமு மிருவினை யடக்கமுந்
தேவியற் கையெலாந் தெளிந்த சிந்தையன்
இப்பூ மானு மிவனெழின் மக்களும்
இப்பூ மிசையே யிடர்ப்பா டிலராய்
நோய்பகை மிடிதுனி நூறுகா வதம்பின்
போய்வில கிடவே புகழ்பூத் துயர்ந்த
சீருந் திருவுஞ் செய்நிலச் சேர்க்கையுஞ்
சேருந் தருநிறை செழுங்கா வும்புயல்
படிவரை வளமும் பண்புறு மனைகளும்
நெடிதுறு மூதிய நிறைவர்த் தகமும்

நோக்கியன் மக்களும் நுவலு மின்னன
பாக்கிய மெனைத்தள வனைத்தையும் படைத்து
மேலவ னருளால் விளங்குஞ் செழுகிழ
லாலெனத் தழைத்து மமையெனக் கிளைத்தும்
அறுகம் புல்லென வேர்பெற் றகமகிழ்
பெறுக வாழ்க! வாழ்க! வாழ்கவே!

இந்நூல் பிரசுர கர்த்தாவாகிய
உத்தமபாளையம்
ஜனுப் சி. மு. நயினுர் முகம்மது அவர்கள் மீது
அறுசீர் சந்த விருத்தம்.

(1) மதியென மிளிர்வளை நிறைபணை யுத்தம பாளைய
மாநகர்வாய்
வதிதரு திருமிகு வரிசையன் வரியளி மண்டு
மணந்திகழும்
பொதியவிழ் கமலையை யுறுதொழி லாலுறை யப்புரி
புயமுடையான்
மதிநுதி பெற்றவ னுலகியல் கற்றுயர் வாகைய
னேர்மையனே

(2) முகமது நாகூர் மீரு னெனமிளிர் மொய்ம்பன்
முயன்றதவத்
தகவத னுன்முது நீர்புடை சூழ்தரு தாரணி
மீதுதயன்
மிகமதி யாரையொ ரணுவள வும்மதி யாத
விறற்றகையான்
சகமதி மாநயி னுர்முக மதுபுகழ் தங்கு
தரத்தினனே.

எண்சீர் விருத்தம்.

(3)

திருமருவு முயர்நயினுர் முகம்ம தென்னுஞ்
செம்மலியான் முகைதீன்மேற் செப்பு நூலைப்

பெருமைதரு மச்சியபற்றிப் பிறங்கச் செய்தான்
பிரதாபம் பெற்றபிர மாத னானான்
வருதிருவுந் தொழிலுமுயர் வளமு மோங்கி
மாண்புறவே நோயற்ற வாழ்வும் வாய்த்திவ்
விருநிலத்தி னிறையவன்ற னருளி னாலே
யிளைஞருட னிவணிலங்கி வாழ்க! மன்னோ.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(4) மன்னியவிந் நாலச்சிற் பதித்தோன் மாட்சி
வளர்நயினார் முகமதின்பின் வந்தோ னான
துன்னியசீர் ஷாகுல்ஹ மீதாம் நாமச்
சுந்தர னு மிவன்மணந்த துகிர்ச்செவ் வாயாள்
பன்னுமுனை நீன்முதன்மைப் பால னீன்ற
பான்மொழிச்செல் லம்மாளாம் பாவை யாளுந்
தன்னிகர்மெய்ப் பொருளருளா லாயு ளோங்கிச்
சகலசப்பத் துடன்மகிழ்வு தழைத்தே வாழ்க.

வாழி.

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(5) சீர்வளர் முனைநீன் வாழ்கவின் னவன்செய்
செழுந்தவச் சேய்களும் வாழ்க!
ஏர்வளர் நயினார் முகம்மது வாழ்க!
விவன்றனக் கிளைஞரும் வாழ்க!
நீர்வள ரிந்நூற் கேற்றம திசைத்த
நெடுந்தமிழ்ப் புலவர்கள் வாழ்க!
நேர்வளர் தமிழு மதுபயி னிலமு
நிமிர்பர தகண்டமும் வாழ்க!

வாழி! வாழி! வாழி!

பிழை திருத்தம்.

சாற்றுக் கவிகள்.

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
2	4	2	யின்பதியாங்	யன்பதியாங்
3	4	2	சினியுலுறு	சினியிலுறு
9	4	4	மிந்தமிந்த	மிந்த
16	1	4	பேலாச்	போலச்
29	3	3	ளாய்ந்தவன்	ளாய்ந்தவண்

பாட்டுடைத் தலைவர் வரலாறு.

பக்கம் 3 பாரா 2 வரி 3 சிதக்—சிதம்.

முகவுரை.

பக்கம் 3 வரி 12 தக்கரென்பதும்—தக்கவரென்பதும்

கோவை.

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
8	4	5	வண்டிமேன	வண்டினமே
13	4	5	ம்ழலே	குழலே
43	2	3	யாயணக்	யாயணங்

கோவையுரை.

கவியுரை.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
7	4	சூழுகின்றபாங்கி மாரிடையே	சூழுகின்ற சிறந்த அழகிய பாங்கிமாரிடையே.
17	4	அழகுள்ன	அழகுள்ள
19		துறை—முறுவா—முறுவற்.	
24	6	மாலு	மாறு.
30	3	மகம்	முகம்.
33	5	கூறக்கட்வாய்	கூறக்கடவாய்

வண்ணம்.

பெண்கலை 1 வரி 2 யைந்தின்றுசை—யைந்ததின்றுசை.

தொங்கற் கவி யீற்றில்.

சுகமோவலாகுமோ—சுகமாகமோவுமோ.

வண்ணவுரை.

கலை.	பகுதி.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஆண்	1	9	நாயகம்தின்	நாயகத்தின்.
பெண்	3	6	பொருந்தி	பொருந்திய.

வாழ்த்துப்பா.

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்
8	2	7	பண்பண்பன்	பண்பன்.

ஆசிரியப்பா.

பக்கம் 43 வரி 13 திருவுந்—திருவும்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
அன்பளிப்பு
வரிசை எண் 754
வழங்கியவர்
தமிழியல்துறை நூலகம்